

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปีการศึกษา 2551

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม

นันทวัน รามเดชะ

พัชรินทร์ บุญเทียม

กรกฎาคม 2552

378.198
ย547ร
[2551]
ฉ3

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นการบ่งชี้ถึงความเป็นอยู่ของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ โดยอธิบายลักษณะของบุคคลที่ใช้เวลาผ่านกิจกรรมที่ปฏิบัติ การให้ความสำคัญและความสนใจ รวมทั้งความคิดเห็นที่บุคคลเหล่านั้นมีต่อตนเองและสังคมภายนอก ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผน การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา การตลาด การติดตามประเมินผล และการปรับมาตรการดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องและเข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในสังคม

นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งกำลังศึกษาในคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ อาจมีความหลากหลายทั้งด้านลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ กิจกรรมที่ปฏิบัติ ความสนใจในการทำกิจกรรม และอาจมีความเห็นที่แตกต่างหรือเหมือนกันบางด้าน ทั้งที่มีต่อตนเอง มหาวิทยาลัย และสังคมภายนอก ดังนั้นการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ปีการศึกษา 2551” จึงเป็นที่น่าสนใจยิ่ง และผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการบริหารมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องและสนองความต้องการของนักศึกษาและมหาวิทยาลัยทั้งทางตรงและทางอ้อม

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. บุญเสริม วีสกุล อธิการบดีกิตติคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิทยบริการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำที่มีคุณค่ายิ่ง การประสานงานด้วยดีจากคณบดีทุกท่าน ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาภาคค่ำและอาจารย์ ที่ดูแลการให้ข้อมูลของนักศึกษา เป็นสิ่งที่คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความร่วมมือและขอขอบพระคุณอย่างสูง โดยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดีเช่นนี้อีกในอนาคต รวมทั้งขอบคุณนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในการสละเวลาและให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อมหาวิทยาลัยที่รักของทุกคน

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม
นันทวัน รามเดชะ
พัชรินทร์ บุญเทียม
กรกฎาคม 2552

เลขทะเบียน 0206302
12 พ.ย. 2552
วันลงทะเบียน
เลขเรียกหนังสือ 378.198
ย54ร
[2551]
ล 3

สารบัญ

❖ กิตติกรรมประกาศ ก

❖ สารบัญ ข

❖ คำนำ 1

❖ วัตถุประสงค์การวิจัย 2

❖ ระเบียบวิธีการวิจัย 3

❖ กรอบรูปแบบการดำเนินชีวิต 4

❖ งานวิจัยเกี่ยวข้อง 5

❖ ผลการวิจัย 7

❖ ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา 7

❖ กิจกรรมที่ปฏิบัติ 13

❖ ความสนใจของนักศึกษา 21

❖ ความเห็นด้านต่าง ๆ ที่มีทั้งแตกต่าง และคล้ายคลึง 25

❖ สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการวิจัย 32

❖ สรุปและข้อเสนอแนะ 33

❖ บรรณานุกรม 35

● ภาคผนวก ตารางประกอบการวิเคราะห์

แบบสอบถาม

DPU

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีการศึกษา 2551

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม*
นันทวัน รามเดชะ*
พัชรินทร์ บุญเทียม**

คำนำ

รูปแบบการดำเนินชีวิตหรือ Lifestyle เป็นการอธิบายถึงลักษณะการใช้ชีวิตของผู้บริโภคว่ามีการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่างๆ อย่างไร ให้ความสนใจเรื่องใดเป็นพิเศษ และมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด การสื่อสาร การพัฒนาด้านต่างๆ ทั้งด้านการกำหนดผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์ตลาด การสื่อสาร กลยุทธการใช้สื่อ เป็นต้น (Engel and Associates, 1993) รวมถึงการพัฒนากลุ่มเป้าหมายพิเศษด้วย

รูปแบบการดำเนินชีวิตมีหลายคำที่ใช้แทนกันได้ เช่น วิถีชีวิต การดำรงชีวิต แบบการใช้ชีวิต แนวทางการดำรงชีวิต และเป็นที่ยอมรับกันว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องเข้าใจรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นหรือกลุ่มคนนั้นเพื่อจัดวางกลยุทธ์และวางแผนให้เข้ากับกลุ่มดังกล่าว การวิจัยนี้จะใช้คำว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นหลักสำหรับการศึกษา

รูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นการอธิบายถึงลักษณะการใช้ชีวิตของกลุ่มที่ต้องการศึกษาว่ามีการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่างๆ อย่างไร ให้ความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ และมีความคิดเห็นเช่นไรต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต จึงเป็นเรื่องที่มีผู้ให้ความสนใจอย่างยิ่ง ทั้งนักการตลาด ผู้บริหาร สื่อมวลชน เป็นต้น และให้ความสำคัญ เนื่องจากจะทำให้สามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคได้ดีกว่าการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์เพียงอย่างเดียว ผลจากการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคจะทำให้สามารถเข้าใจถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมในการบริโภค และการเลือกซื้อสินค้า ตลอดจนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของผู้บริโภคว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันเช่นไร อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผน และการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด (Plummer, 1993) การดำเนินชีวิตแต่ละคนแต่ละกลุ่มย่อมมีความแตกต่างกัน และมีลักษณะไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตตัวใดตัวหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป แต่โดยมากแล้วบุคคลส่วน

---

* นักวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
** ผู้ช่วยนักวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ใหญ่จะรักษารูปแบบการดำเนินชีวิตของตนไว้หรือถ้าจะเปลี่ยนแปลงก็จะเป็นไปในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป

การดำเนินชีวิตของคนในแต่ละกลุ่มอาจมีความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันบ้าง ขึ้นกับถิ่นฐานที่อยู่เช่นชาวตะวันตก และตะวันออกหรือต่างศาสนาอาจเป็นผลจากสภาพแวดล้อม การเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียม ประสบการณ์ วัฒนธรรม เป็นต้น ที่แตกต่างกัน แม้ในสถาบันการศึกษา ผู้เรียนที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกันอาจมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันได้ทั้งด้านกิจกรรม ความสนใจสิ่งต่างๆ ความเห็นที่มีต่อสังคมหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือมหาวิทยาลัยที่เขาเหล่านั้นกำลังศึกษาอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง (เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม นันทวัน รามเดชะ นิตยา สุภาภรณ์, 2550) ดังนั้นการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตจึงเป็นสิ่งที่ควรค้นคว้าหาความจริง เช่นกรณีของการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปีการศึกษา 2551 ทั้งด้านลักษณะทั่วไป การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ความสนใจ และความคิดเห็นส่วนตัว ด้านสังคม การเมือง และมุมมองที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รวมทั้งแนวคิดการพัฒนาหรือเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ กลยุทธการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการพัฒนากิจการนักศึกษา รวมทั้งการพัฒนาและกระจายข้อมูลข่าวสาร เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้นแก่นักศึกษาด้วย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ข้อมูลที่ใช้มีทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ สำหรับข้อมูลปฐมภูมิเป็นข้อมูลเก็บรวบรวมได้จากการสุ่มตัวอย่าง**นักศึกษาระดับปริญญาตรี** โดยกระจายทุกชั้นปีที่กำลังเรียนในทุกคณะ วิทยาลัย และฝ่าย กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 1,300 คน และกระจายกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่ในคณะ วิทยาลัย และฝ่าย การสำรวจจัดทำขึ้นระหว่างวันที่ 21 – 30 มกราคม 2552 แบบสอบถามที่ได้รับคืนและผ่านการตรวจสอบคุณภาพความครบถ้วนของการตอบแบบสอบถามมีจำนวน 1,242 ชุด หรือ Response Rate ร้อยละ 95.54 กระจายตามคณะ วิทยาลัย และฝ่าย (ตารางที่ 1) และกระจายตามปีที่กำลังศึกษา (ตารางภาคผนวกที่ 1) ซึ่งเป็นผลจากความร่วมมือที่ดียิ่งของคณะ วิทยาลัย และฝ่ายต่างๆ เพื่อการศึกษานี้ สำหรับข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลรวบรวมจากเอกสารและการค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและ Response Rate

คณะ/วิทยาลัย/ฝ่าย	แบบสอบถามที่ส่ง	แบบสอบถามที่ได้คืน	Response Rate
1. คณะบริหารธุรกิจ	280	262	93.57
2. คณะนิเทศศาสตร์	190	190	100.00
3. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	185	155	83.78
4. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	160	159	99.38
5. คณะการบัญชี	95	91	95.89
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์	90	89	98.89
7. ฝ่ายบริหารการศึกษาภาคค่ำ	90	90	100.00
8. คณะวิศวกรรมศาสตร์	80	76	95.00
9. คณะนิติศาสตร์	60	60	100.00
10. คณะเศรษฐศาสตร์	40	40	100.00
11. DPUIC (นักศึกษาไทย)	30	30	100.00
รวม	**1,300**	**1,242**	**95.54**

หมายเหตุ : นักศึกษาระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยจัดทำแบ่งเป็น 5 ส่วน คือ **ข้อมูลลักษณะทั่วไป** ด้านประชากรศาสตร์ จำนวน 10 ข้อ **กิจกรรมที่**นักศึกษาทำจำนวน 11 ข้อ **ความสนใจ**จำนวน 7 ข้อ **ความคิดเห็น**จำนวน 10 ข้อ และ**ข้อเสนอแนะ** 1 ข้อ รวม 39 ข้อ คำตอบที่ได้รับโดยเฉพาะคำตอบ

จากคำถามปลายเปิดที่คณะผู้วิจัยเกรงว่าจะไม่ได้รับคำตอบ แต่นักศึกษาได้ให้ความร่วมมือตอบกลับมาซึ่งมีรูปแบบหลากหลาย แต่มีประโยชน์อย่างยิ่งทั้งด้านความคิดเห็น กิจกรรม และความสนใจ เป็นมุมมองที่ได้ข้อเท็จจริงทั้งด้านบวก ลบ และการสร้างสรรค์ แต่ไม่ได้บ่งบอกถึงการต่อต้าน หรือไม่พึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่ผู้ตอบต้องการถ่ายทอดจากความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ซึ่งอาจยังไม่ครบถ้วน (แบบสอบถามแสดงในภาคผนวก) ข้อมูลที่ได้รับคณะผู้วิจัยได้นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ทั้งในภาพรวมและแยกคณะ เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระดับปริญญาตรีต่อไป

กรอบรูปแบบการดำเนินชีวิต

การวิจัยนี้ได้นำแนวคิดของ Plummer ใน Engel and Associates (1993) หรือ AIO Statement มาใช้เป็นกรอบในการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยการสำรวจและตั้งคำถามเกี่ยวกับกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ (Opinions) ในบางประเด็นที่ผู้ตอบมีต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวว่าเป็นอย่างไร โดยมีพื้นฐานเกี่ยวกับความคิดเกี่ยวกับตัวเอง แนวคำถามจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปวิเคราะห์ และจัดประเภทรูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลว่ามีลักษณะอย่างไร เมื่อศึกษาควบคู่กับลักษณะทางประชากรศาสตร์จะทำให้ได้ข้อมูลที่ช่วยให้เข้าใจบุคคลมากขึ้น เนื่องจากได้ทราบลักษณะทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยภายในและลักษณะทางประชากรศาสตร์ อันเป็นปัจจัยภายนอกที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคล (ธนาพงษ์ จันทร์ชอบ, 2546)

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interests)	ความคิดเห็น (Opinions)	ลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic)
การทำงาน	ครอบครัว	ต่อตัวเอง	อายุ
งานอดิเรก	บ้าน	ประเด็นเกี่ยวกับสังคม	การศึกษา
งานสังคม	งาน	การเมือง	รายได้
การใช้เวลาว่าง	ชุมชน	ธุรกิจ	อาชีพ
การบันเทิง	สันทนาการ	เศรษฐกิจ	ขนาดครอบครัว
สมาชิกสโมสร	แฟชั่น	การศึกษา	ที่พักอาศัย
การร่วมกิจกรรมชุมชน	อาหาร	ผลิตภัณฑ์	ลักษณะทางภูมิศาสตร์
การเลือกซื้อ	สื่อ	อนาคต	ขนาดของเมือง
กีฬา	ความสำเร็จ	วัฒนธรรม	ขั้นต่างๆ ในวงจรชีวิต

Source: Plummer J.T. The Concept and Application of Lifestyle Segmentation",1993.

ภาพที่ 1 กรอบรูปแบบการดำเนินชีวิต (AIO Statement)

ความหมายขององค์ประกอบ 3 ประการตามกรอบ (จุฑามาศ พาณิชย์รังสี, 2549) ได้แก่

กิจกรรม หมายถึง การแสดงออกอย่างเด่นชัด เป็นส่วนกำหนดว่าบุคคลใช้เวลาของเขาทำอะไร ทำงานอดิเรกอะไร มีสันทนาการ และกีฬาชนิดใดที่เขาฝึกฝน การพบเพื่อน ญาติ เป็นต้น

ความสนใจ หมายถึง ความต้องการที่จะเข้าใจและเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ด้วยความพอใจ และให้ความสำคัญ พร้อมการเอาใจใส่เป็นพิเศษหรือเอาใจใส่แบบต่อเนื่องกับสิ่งต่างๆ บ่งชี้ให้เห็นกิจกรรมที่บุคคลนั้นชอบกระทำ บุคคลจะสนใจในสิ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ชอบ เช่น การเมือง กีฬา งานอดิเรก การท่องเที่ยว ดนตรี เป็นต้น

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความคิดบนพื้นฐานของค่านิยม ที่มีต่อตนเองและสภาพแวดล้อม เป็นคำตอบของแต่ละบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น การคาดหวัง การประเมินผลดีผลเสีย เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ บุคคลต่าง ๆ สินค้าต่างๆ เป็นต้น

นอกจากตั้งคำถามเกี่ยวกับ AIO ยังได้มีการกำหนดให้ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ควบคู่ไปด้วย เพราะเกี่ยวพันกับพฤติกรรม เช่น คนวัยแตกต่างกันอาจมีกิจกรรม ความสนใจ ความเห็นไม่เหมือนกัน เพื่อแบ่งแยกพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้นในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน เช่น วัยรุ่นชอบเล่นกีฬา ฟังเพลง มีงานอดิเรก แตกต่างกับวัยหนุ่มสาว หรือนักศึกษาที่เรียนคณะเดียวกันต่างคณะอาจมีกิจกรรม ความสนใจ และความเห็นคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน

งานวิจัยเกี่ยวข้อง

มีการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตทั้งด้านการสื่อสารการตลาด ภาวะทางสังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง เป็นต้น โดยอาจศึกษาองค์ประกอบทั้งหมดหรือบางองค์ประกอบตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย หรือขึ้นกับกลุ่มที่ทำการศึกษา เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น วัยทำงาน กลุ่มชุมชน กลุ่มวัฒนธรรมแตกต่าง เป็นต้น

การดำเนินชีวิตถูกกำหนดจากปัจจัยต่างๆ คือ ประสบการณ์ที่ผ่านมาลักษณะบางอย่างที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และ ประสบการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคโดยแต่ละบุคคลจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นของตนเองและจะได้รับการปรุงแต่งขัดเกลา โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไปตามขั้นตอนของวงจรชีวิต (ดารา ทีปะปาล, 2542)

ธนาพงษ์ จันทร์ชอบ (2546 : 15) ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อสถานีโทรทัศน์เนชั่นชาเนลยูบีซี 8 พบว่าพฤติกรรมมีลักษณะไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงไปมาได้ ถ้าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตตัวใด ตัวหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป แต่บุคคลส่วนใหญ่จะรักษารูปแบบการดำเนินชีวิตของตนไว้หรือถ้าจะเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

DPU

Reimer (1995) กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต คือรูปแบบเฉพาะของกิจกรรมในแต่ละวันที่แสดงความเป็นคนนั้น ๆ โดยรูปแบบของแต่ละบุคคลจะเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร คนแต่ละคนจะเลือกทำในสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีคนอื่น ๆ ทำในสิ่งเหล่านั้นเหมือนกันก็เป็นได้ จึงมีคนจำนวนหนึ่งมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนกัน นอกจากนั้น Reimer ยังกล่าวว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตอาจแบ่งเป็นด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม ด้านบันเทิง ด้านบ้านและครอบครัว ด้านกีฬาและการดูแลสุขภาพ รูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันทุกด้านหรือบางด้าน การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตจะทำให้ผู้ดำเนินธุรกิจปรับปรุงและพัฒนาเพื่อสนองตอบความต้องการ หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนมากขึ้น

Strid (อ้างถึงใน รุ่งฤดี ห่อนาค, 2541) ระบุว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของบุคคลที่ทำให้บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกัน บุคคลที่มีลักษณะความต้องการภายในที่แตกต่างจะมีอิทธิพลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกันลักษณะด้านวัฒนธรรม ชั้นของสังคม ลักษณะกลุ่มของอิทธิพลและครอบครัวจะทำให้บุคคลมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันด้วย

Engel and Associates (1993 : 75-76) พบว่า บุคคลที่ดำรงชีวิต ใช้จ่ายเงิน อาจรวมถึงวิธีที่ดำรงชีพ สินค้าที่ซื้อ วิธีการใช้สินค้า การมองและวิเคราะห์สินค้า และแบบการใช้ชีวิตซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานการณ์ วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม ครอบครัว ความต้องการ ทัศนคติ และลักษณะส่วนบุคคล เมื่อปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลง แบบการใช้ชีวิตจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตวัยรุ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดย ปกรณ์ สิทธิเลิศ (2545) พบว่าแหล่งที่มาของรายได้คือ บิดา มารดา ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรีมากที่สุด กิจกรรมการพักผ่อน คือ ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ สินค้าที่ชอบคือ เสื้อผ้า เทป และซีดี วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้เวลาเล่นกีฬา สนใจท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ วัยรุ่นหญิงสนใจราคาของมากกว่าตรายี่ห้อ และมีความเห็นด้วยกับนโยบายจัดระเบียบสังคมที่เข้มงวดกับวัยรุ่น ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

จากการวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการใช้ชีวิตบางด้านมีความคล้ายคลึงและบางด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยดังกล่าวข้างต้นอาจพิจารณาในภาพกว้าง หรือภาพแคบและเป็นเชิงลุ่มลึกตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเหล่านั้น แต่กล่าวได้ว่าการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาทุกรูปแบบ และทุกกลุ่มชน รวมทั้งระดับมหภาคและจุลภาคด้วย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับตามกรอบแนวคิดรูปแบบการดำเนินชีวิต AIO : Framework ของ Plummer และ Engle and Associates (1993 : 396-370) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นความแตกต่างและความคล้ายคลึงหลายด้าน ทั้งด้านลักษณะทั่วไป เช่น เพศ อายุ ภูมิลำเนาเดิม รายได้ที่บิดามารดาให้ใช้จ่าย อาชีพบิดามารดา หรือผู้ปกครอง การกู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นต้น กิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษากระทำ ความสนใจและความคิดเห็น ซึ่งเป็นปัจจัยที่อาจมีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงในรูปแบบการใช้ชีวิต

ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา

จากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบถาม จำนวน 1,242 คน พบว่าเป็นชาย ร้อยละ 38.64 และหญิงร้อยละ 61.36 (ตารางที่ 2) การที่สัดส่วนของนักศึกษาหญิงสูงกว่าชายมาก อาจเป็นเพราะการทอดแบบสอบถามแต่ละคณะได้กระจายไปตามปีที่กำลังศึกษา ซึ่งในภาพรวมอาจมีสัดส่วนนักศึกษาชายหญิงต่างกันอยู่แล้ว บางคณะมีสัดส่วนนักศึกษาชายมากกว่า เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นชายมากกว่าหญิง แต่บางคณะที่สอบถามซึ่งมีสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างใหญ่กว่า มีนักศึกษาหญิงมากกว่าชาย เช่น คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย สำหรับ**อายุเฉลี่ย**ของกลุ่มตัวอย่าง คือ 21.20 ปี โดยนักศึกษาชายมีอายุเฉลี่ย 21.49 สูงกว่านักศึกษาหญิง 0.47 ปี การที่อายุเฉลี่ยนักศึกษาค่อนข้างสูงเพราะส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง หรือเป็นนักศึกษาภาคค่ำที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ผู้กำลังทำงานระยะหนึ่งและกลับมาเรียนต่ออีก ในภาพรวมอายุเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามคือ 35 ปี และต่ำสุดอายุ 18 ปี (ตาราง ผ. 1 ภาคผนวก) นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 28.67) และปีที่ 3 (ร้อยละ 25.36) ตามด้วยปีที่ 1 และปีที่ 3 นอกจากนั้นมีประมาณร้อยละ 1 ที่กำลังศึกษาเป็นปีที่ 5 และ 6

นักศึกษาทั้งชายและหญิงมี**ภูมิลำเนาเดิม**ในกรุงเทพมหานครถึงร้อยละ 44.37 แสดงว่าผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครมีความสนใจที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ในสัดส่วนสูงมาก ตามมาด้วยภาคกลาง และภาคใต้ สำหรับภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือประมาณร้อยละ 10 ข้อมูลการวิจัยนี้สอดคล้องกับข้อมูลศูนย์วิจัยที่ระบุว่า มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้รับการนิยมและยอมรับมากขึ้นกว่าเดิมจากกลุ่มที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร (ศูนย์วิจัย, 2552) สำหรับภาคใต้ยังเป็นภาคที่พ่อแม่และผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานมาเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีนักศึกษาเพียง 1 คน ระบุว่ามีภูมิลำเนาเดิมคือประเทศเขมร อาจเป็นการย้ายถิ่นฐานตามครอบครัวมา สำหรับที่**พักอาศัย**ในปัจจุบัน ร้อยละ 44.04 ของผู้ตอบระบุว่าอยู่บ้านพ่อแม่ / ผู้ปกครอง ตามติดด้วยอยู่หอพัก (ร้อยละ 43.08) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ไม่มีญาติอยู่ในกรุงเทพ

ตารางที่ 2 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่สอบถาม

ลักษณะทั่วไป		ร้อยละ
รวม	จำนวน	1,242
	ร้อยละ	100.00
1. เพศ	ชาย	38.64
	หญิง	61.36
2. อายุเฉลี่ย	รวม	21.20
	ชาย	21.49
	หญิง	21.02
3. ชั้นที่กำลังศึกษา		
	ปีที่ 1	23.75
	ปีที่ 2	28.67
	ปีที่ 3	25.36
	ปีที่ 4	21.25
	ปีที่ 5-6	0.97
4. ภูมิลำเนาเดิม		
	กรุงเทพมหานคร	44.37
	ภาคกลาง	19.24
	ภาคใต้	16.51
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.98
	ภาคเหนือ	9.82
	อื่น ๆ [1]	0.08
5. ที่พักอาศัย		
	บ้านพ่อแม่/ญาติ	44.04
	หอพัก	43.08
	บ้านเช่า	6.60
	อื่น ๆ [2]	6.28
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับจากพ่อแม่/ผู้ปกครอง		
	น้อยกว่า 3,000	11.45
	3,000-5,000	35.72
	5,001-7,000	20.00
	มากว่า 7,000	32.82
7. การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา		
	กู้ยืมเงิน	59.90
	ไม่กู้ยืมเงิน	40.10

หมายเหตุ : [1] ประเทศกัมพูชา

[2] บ้านตนเอง บ้านพักราชการ บ้านบริษัท อาศัยเพื่อนอยู่

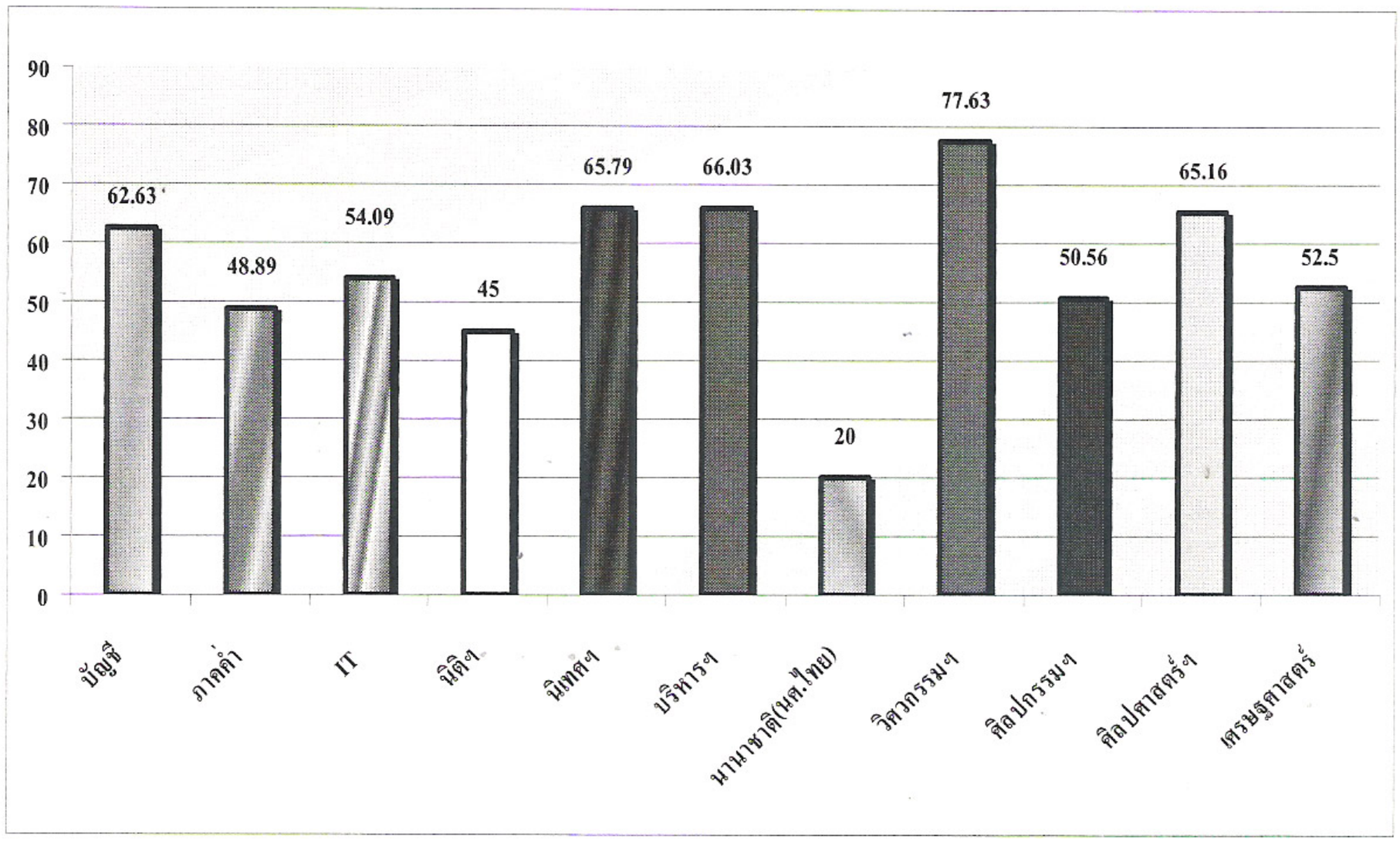
DPU

เมื่อเข้ามาเรียนจึงต้องอยู่หอพัก หรืออาจมีบ้านญาติในกรุงเทพ แต่บ้านอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัย และไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนเพราะปัญหาการจราจร จึงเช่าหอพักอยู่ใกล้มหาวิทยาลัย มีบ้างที่เช่าบ้านอยู่โดยอาจรวมกันหลาย ๆ คน ส่วนหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาภาคค่ำเพราะทำงานจึงพักอยู่ในบ้านของบริษัทหรือทางราชการหรืออาศัยเพื่อนอยู่ มีส่วนน้อยที่พักอยู่ในบ้านของตนเอง เมื่อจำแนกรายละเอียดตามคณะพบว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ศิลปกรรม-ศาสตร์ ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติและภาคค่ำ ส่วนใหญ่อยู่กับพ่อแม่/ผู้ปกครอง แต่ผู้เรียนคณะบริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ส่วนใหญ่อยู่หอพัก (ตาราง ผ.2 ภาคผนวก)

สำหรับ**รายได้เฉลี่ยต่อเดือน**ที่ได้รับจากพ่อแม่/ผู้ปกครองนั้น มากกว่า 1 ใน 3 ได้รับระหว่าง 3,000-5,000 บาทต่อเดือน ตามด้วยผู้ได้รับมากกว่า 7,000 บาท (ร้อยละ 32.83) ซึ่งอาจเป็นรายได้ที่ต้องนำมาจ่ายค่าหอพัก เนื่องจากเพราะมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดหรือไม่สะดวกต้องเดินทางไกลจากบ้านมามหาวิทยาลัย นอกจากนั้นผู้ตอบส่วนหนึ่งอาจนำรายได้จากการทำงานชั่วคราวมารวมด้วย สำหรับผู้ได้รับรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีร้อยละ 11.75 อาจเป็นผู้ไม่ต้องเสียค่าที่พัก โดยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ กยศ. เป็นสิ่งที่เอื้อให้ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สามารถขอกู้ยืมโดยมีเงื่อนไขที่ทางกองทุนฯ กำหนดไว้ให้ปฏิบัติตาม ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 60 กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาโดยผู้ตอบคณะวิศวกรรมศาสตร์กู้ยืม ร้อยละ 77.63 ผู้ตอบคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 66.03 กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาเช่นเดียวกัน ตามมาคือ คณะนิเทศศาสตร์ กับคณะศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (ภาพที่ 2) จะเห็นได้ว่ากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการกู้ยืม เพื่อสร้างโอกาสให้ได้เรียนต่อ แต่สิ่งที่จำเป็นและต้องระลึกถึงพร้อมปฏิบัติคือ เมื่อจบการศึกษาและมีงานทำต้องใช้เงินคืนตามเงื่อนไขของการกู้ยืม เพื่อสร้างโอกาสแก่รุ่นหลังในการกู้ยืมเรียนต่อไป

ภาพที่ 2 สัดส่วนการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกคณะที่กำลังศึกษา

ข้อมูลอาชีพบิดา มารดา และผู้ปกครอง มีความสำคัญเกี่ยวโยงกับการมีกำลังส่งให้ลูกหลานได้มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ จากข้อมูลนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีบิดาซึ่งประกอบอาชีพทั้งเป็นพนักงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้าง ลูกจ้าง ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 24.13 และร้อยละ 23.58 ตามลำดับ ร้อยละ 18.56 มีอาชีพค้าขาย ในขณะที่มารดามีอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 23.76) ในสัดส่วนสูงสุด มารดาร้อยละ 12.58 ทำงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ และร้อยละ 18.87 ของมารดาเป็นแม่บ้าน คือไม่ได้ทำงาน ประมาณร้อยละ 10 ของบิดา มารดา ประกอบอาชีพส่วนตัว อาชีพอื่น ๆ ที่บิดา มารดา ทำงานมีความหลากหลายและน่าสนใจ เนื่องจากนักศึกษาส่วนหนึ่งมีภูมิลำเนาในส่วนภูมิภาค บิดา มารดา ร้อยละ 13.80 และร้อยละ 12.86 ตามลำดับ ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม

สำหรับอาชีพผู้ปกครอง ซึ่งอาจเป็นญาติหรือพี่ที่ส่งให้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง หรือเป็นลูกจ้าง ตามด้วยค้าขาย และเป็นข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 อาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครอง ของนักศึกษา จำแนกอาชีพ[1]

อาชีพ	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง
1. ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ 2. ข้าราชการบำนาญ ทหาร ตำรวจ	24.13	12.58	18.02
3. รับจ้าง ลูกจ้าง	23.58	18.46	27.94
4. ค้าขาย	18.56	23.76	24.32
5. เกษตรกร	13.80	12.86	9.91
6. ธุรกิจส่วนตัว ช่าง (ซ่อมรถไฟฟ้า แอร์)	11.70	9.34	13.51
7. พนักงานบริษัท	2.74	2.43	0.90
8. รับเหมาก่อสร้าง	1.65	0.18	0.90
9. แม่บ้าน	-	18.87	2.70
10. อื่น ๆ[2]	2.93	1.52	1.80
รวม ร้อยละ	**100.00**	**100.00**	**100.00**
จำนวน	**1,094**	**1,113**	**111**

หมายเหตุ : [1] ผู้ไม่ตอบมี 18 คน บิดาถึงแก่กรรม 10 คน มารดา 6 คน

[2] **อาชีพอื่น ๆ ของบิดา** ได้แก่ วิศวกร พ่อบ้าน แพทย์ ทนายความ นักการเมืองท้องถิ่น มัคคุเทศก์ พ่อครัวโรงแรม เป็นต้น

อาชีพอื่น ๆ ของมารดา ได้แก่ พยาบาล มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ทนายความ ตัดเย็บเสื้อผ้า เจียรนัยพลอย เลี้ยงเด็ก ตกแต่งภายใน เป็นต้น

อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครอง ได้แก่ ช่างตัดผม และบริการ

การมีโทรศัพท์มือถือ : เพื่อความจำเป็นหรือแฟชั่น

การพูดคุยด้วยโทรศัพท์มือถือนับเป็นสิ่งสำคัญและเป็นที่นิยมของนักศึกษาในยุคปัจจุบัน ดังนั้นการมีโทรศัพท์มือถือนับเป็นปัจจัยที่ 5 ในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นและเยาวชน นอกเหนือจาก เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ยารักษาโรค นักศึกษาอาจมีโทรศัพท์มือถือเพราะนับเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่ง และเพื่อนในกลุ่มมี หรือประกอบกับความจำเป็นและราคาไม่แพงนัก หากไม่มีโทรศัพท์มือถืออาจเป็นผู้ไม่ร่วมสมัย นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีโทรศัพท์มือถือร้อยละ 97.26 นักศึกษาหญิงมีโทรศัพท์มือถือในสัดส่วนมากกว่านักศึกษาชายเล็กน้อย (ตารางที่ 4) เมื่อมองภาพรวมผู้มีโทรศัพท์ 1 เครื่อง มีร้อยละ 83.44 แต่ ร้อยละ 15.23 มี 2 เครื่อง นักศึกษาร้อยละ 1.33 มีถึง 3 เครื่อง และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาทต่อเดือน ในขณะผู้มีโทรศัพท์มือถือ 1-2 เครื่องค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 201-500 บาท นักศึกษาหญิงร้อยละ 55.89 พูดคุยโดยใช้โทรศัพท์มือถือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่าง 201-500 บาท ในขณะที่นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 201-500 บาท ร้อยละ 47.41 นักศึกษาทั้งชายและหญิงต้องเสียค่าใช้จ่ายโทรศัพท์มือถือมากกว่า 1,000 บาท ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 12 โดยเป็นผู้มีโทรศัพท์มือถือมากกว่า 1 เครื่อง (ตารางที่ 5)

2400

ตารางที่ 4 การมีโทรศัพท์มือถือของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

การมีโทรศัพท์มือถือ	ชาย	หญิง	รวม
มี	96.25	97.90	97.26
ไม่มี	3.75	2.10	2.74
รวม ร้อยละ	**100.00**	**100.00**	**100.00**
จำนวน	**480**	**762**	**1,242**

ตารางที่ 5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนผู้ที่ใช้มือถือและจำนวนเครื่องที่มี

	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน				
	น้อยกว่า 200	**201-500**	**501-1,000**	**มากกว่า 1,000**	**รวม**
นักศึกษา					
ชาย	31.38	47.41	9.09	12.12	100.00 (462)
หญิง	25.34	55.89	7.64	11.13	100.00 (746)
จำนวนโทรศัพท์มือถือที่มี					
1 เครื่อง	31.45	55.45	6.35	6.75	100.00 (1,008)
2 เครื่อง	9.24	40.22	18.48	32.06	100.00 (184)
3 เครื่อง	-	18.75	6.25	75.00	100.00 (16)
รวม ร้อยละ	**27.65**	**52.65**	**8.20**	**11.51**	**100.00**
จำนวน	**334**	**636**	**99**	**139**	**1,208**

การพูด หรือคุยทางโทรศัพท์มือถืออาจนับว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผ่อนคลายความเครียด เป็นการพักผ่อน อำนวยความสะดวก เพราะหอพักบางแห่งอาจไม่มีโทรศัพท์ให้ใช้ส่วนตัว มีเพียงโทรศัพท์สาธารณะซึ่งอาจไม่สะดวกหากพูดคุยนาน หรือการมีโทรศัพท์มือถืออาจเพื่อการเรียน ทำการบ้าน หรือพูดคุยกับพ่อแม่และเพื่อน แต่การต้องใช้จ่ายเงินจำนวนสูง ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ว่าจะใช้มากน้อยเพียงไร แต่ในขณะที่ทำงานยังไม่ได้นับเป็นภาระของนักศึกษาอย่างหนึ่ง จึงควรมีการชี้แจงและให้ข้อมูลว่าจำเป็นต้องใช้อย่างพอเพียงในระดับปานกลาง และใช้เวลาพูดคุยพอประมาณเพื่อไม่ให้เสียเวลาการทำรายงานและทำการบ้าน ซึ่งจะได้ผลหรือไม่ได้ผลขึ้นกับผู้ให้ข้อมูลหรือ

DRAFT

ชี้แนะ คืออาจารย์ หรือรุ่นพี่ หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเอง (ข้อมูลการมีโทรศัพท์มือถือจำแนกคณะแสดงในตาราง ผ.3 ภาคผนวก)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ

กิจกรรมด้านการทำงาน การรวมกลุ่มทำการบ้าน การเข้าพบอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน การใช้บริการห้องสมุด การเป็นสมาชิกชมรม การเล่นกีฬา และมีกิจกรรมที่ทำเวลาพักผ่อนเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้ชีวิต ในภาพรวมนักศึกษาส่วนหนึ่งต้อง**เรียนและทำงาน**ไปด้วย เพื่อหารายได้แบ่งเบาภาระบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีนักศึกษาร้อยละ 16.75 มีกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นงานประจำ เช่น ทำงานกลางวัน มาเรียนภาคค่ำ หรือ ทำงานช่วงเย็นมาเรียนช่วงกลางวัน หรือทำงานเฉพาะวันหยุด วันเสาร์ อาทิตย์ เป็นต้น อาชีพของนักศึกษาที่เรียนภาคปกติและทำงานด้วย คือ ขายสินค้า พนักงานเสริฟ เล่นดนตรี รับจ้าง สอนพิเศษ ธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น นักศึกษากลุ่มตัวอย่างประมาณ 7 ใน 10 คน นิยม**รวมกลุ่มกันทำการบ้าน** เพราะมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด หรืออาจแบ่งงานกันทำ และช่วยค้นคว้า เมื่อมีปัญหาการเรียนจะเข้า**พบอาจารย์**เพื่อให้อธิบายและแนะนำถึงร้อยละ 70 แต่ในกลุ่มผู้ไม่เข้าพบอาจเป็นเพราะไม่มีเวลา นักศึกษาร้อยละ 67.47 เป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ เช่น ค่ายอาสา กีฬา ดนตรี เป็นต้น นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย สถานบันเทิงที่ใช้ในสัดส่วนสูง คือ โรงภาพยนตร์ ร้อยละ 49.59 มากกว่า 1 ใน 4 ของนักศึกษาใช้ร้านอาหารที่มีดนตรี สถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไปมากที่สุด คือ ทะเล และเกาะ การนัดพบเพื่อนที่ห้างสรรพสินค้าเป็นที่นิยมมากที่สุด **ห้องสมุด**เป็นแหล่งที่นักศึกษาใช้บริการถึงร้อยละ 92.75 แต่เมื่อถามถึงความถี่ของการใช้ห้องสมุด พบว่าร้อยละ 44.12 ไม่แน่นอนว่าใช้บริการกี่วันในสัปดาห์ ผู้ใช้บริการ 2-4 วันมี ร้อยละ 28.82 เพียง ร้อยละ 4.83 เข้าใช้บริการห้องสมุดทุกวันในสัปดาห์ โดยอาจเป็นช่วงว่างระหว่างชั่วโมงเรียน (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 กิจกรรมของนักศึกษาที่ปฏิบัติในปีการศึกษา 2551

กิจกรรมต่าง ๆ	ร้อยละ
รวม จำนวน	**1242**
ร้อยละ	**100.00**
1. การเรียนและทำงาน	
เรียนอย่างเดียว	83.25
เรียนและทำงาน	16.75
2. การรวมกลุ่มทำการบ้าน	
รวมกลุ่ม	67.47
ไม่รวมกลุ่ม	32.51
3. การพบอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน	
พบอาจารย์	70.05
ไม่พบอาจารย์	29.95
4. การเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	
เป็นสมาชิกชมรม	67.47
ไม่เป็นสมาชิกชมชม	32.53
5. การใช้บริการห้องสมุด	
ใช้บริการ	92.75
ไม่ใช้บริการ	7.25
6. การเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย	
เข้าร่วมกิจกรรม	86.07
ไม่เข้าร่วมกิจกรรม	13.93
7. สถานบันเทิงที่ใช้ประจำ	
โรงภาพยนตร์	49.59
ร้านอาหารที่มีดนตรี	26.57
ร้านคาราโอเกะ	9.02
ตู้เกม สวนสนุกตามห้างสรรพสินค้า	5.64
อื่น ๆ [1]	9.18
8. สถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไปมากที่สุด	
ทะเล เกาะ	72.72
น้ำตก ป่าเขา	20.15
อื่น ๆ [2]	7.13
9. สถานที่นัดพบเพื่อน	
ห้างสรรพสินค้า	30.59
บริเวณมหาวิทยาลัย	23.35
ร้านอาหารจานด่วน ศูนย์อาหาร	19.07
หอพัก อพาร์ทเมนท์เพื่อน	17.72
อื่น ๆ [3]	1.84

หมายเหตุ [1] ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้านอินเตอร์เน็ต และร้านเกม

[2] ได้แก่ ประวัติศาสตร์ สวนจตุจักร เขื่อน และออกค่าย

[3] ได้แก่ บ้านเพื่อน ป้ายรถเมล์ ที่ทำงาน ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย และร้านเกม

DPU

กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เข้าพบอาจารย์ และไม่เข้าพบอาจารย์ซึ่งน่าสนใจและเป็นประโยชน์ที่จะนำมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียน การสอน รวมทั้งทำความเข้าใจให้ผู้เรียนด้วย เหตุผลที่เข้าพบอาจารย์เกือบร้อยละ 70 เห็นว่าทำให้เข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาและสงสัยมากขึ้น ร้อยละ 15.98 เมื่อเข้าพบได้รับคำอธิบายเพิ่มเติมและขอคำปรึกษาประเด็นอื่นเพิ่มด้วย สำหรับผู้ไม่เข้าพบร้อยละ 29.95 ระบุว่าปัญหาที่มีปรึกษากับเพื่อนๆ ได้ ร้อยละ 38.98 มีเหตุผลที่ระบุด้วยว่าว่างไม่ตรงกับอาจารย์ พบอาจารย์ยาก อาจารย์ดุ และตำหนิที่ไม่เข้าใจ (ตารางที่ 7)

DPU

ตารางที่ 7 เหตุผลที่นักศึกษา**เข้าพบ** และ**ไม่เข้าพบ**อาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน

เหตุผลที่เข้าพบอาจารย์		**ร้อยละ**	**เหตุผลที่ไม่เข้าพบอาจารย์**		**ร้อยละ**
1. ทำให้เข้าใจมากขึ้นในเนื้อหาส่วนที่สงสัย เป็นปัญหา		68.39	1. ปรึกษาเพื่อนเมื่อมีปัญหาการเรียน		38.98
2. เพื่อขอคำแนะนำอธิบายเพิ่มเติม ขอคำปรึกษา		15.98	2. ไม่กล้า กลัวอาจารย์ตำหนิ ไม่สนิทกับอาจารย์		17.47
3. ให้ได้คำอธิบายตรงจุด รับคำตอบถูกต้องแก้ปัญหาได้		10.00	3. ไม่ค่อยมีปัญหาหากตั้งใจเรียน		11.56
4. เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจต้องถามอาจารย์อย่าเก็บไว้		4.60	4. ไม่มีเวลา ว่างไม่ตรงกับอาจารย์		11.56
5. ไม่อยากถามเพื่อน เบื่อสีหน้าอาการเพื่อนที่ต้องอธิบาย		1.03	5. แก้ปัญหาด้วยตนเอง		7.80
			6. พบอาจารย์ยาก		4.57
			7. เกรงใจอาจารย์ เป็นการรบกวนเพราะอาจารย์ยุ่ง		4.30
			8. ไม่ชอบถามอาจารย์		2.15
			9. อาจารย์ดุ และตำหนิ		1.61
รวม	**ร้อยละ**	**100.00**	**รวม**	**ร้อยละ**	**100.00**
	จำนวน	**870**		**จำนวน**	**372**

กลุ่ม

เมื่อพิจารณาการทำกิจกรรมของนักศึกษาในคณะต่าง ๆ (ตารางที่ 8) ประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนภาคค่ำ**ทำงานและเรียนไปด้วย** ในขณะที่ร้อยละ 31.87 ของผู้ตอบจากคณะบัญชีทำกิจกรรมดังกล่าว ผู้เรียนคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นิเทศศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ทำงานและเรียนด้วยในสัดส่วนใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะสาขาวิชาที่เรียนเปิดโอกาสให้สามารถทำงานด้วยได้ ผู้เรียนคณะนิติศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ทำงานและเรียนด้วยเพียงร้อยละ 5 **การรวมกลุ่มทำงาน :** นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมกันทำงานมากที่สุด (ร้อยละ 77.63) อาจเป็นเพราะสาขาวิชาที่เรียนต้องมีการทดลอง และใช้เครื่องมืออุปกรณ์ร่วมกันเพื่อค้นคว้า และสร้างนวัตกรรม ตามด้วยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ แต่**การเข้าพบอาจารย์**เมื่อมีปัญหาการเรียน นักศึกษาไทยในวิทยาลัยนานาชาติเข้าพบร้อยละ 76.67 แต่เนื่องจากมีตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามน้อย อาจทำให้การวิเคราะห์คลาดเคลื่อนได้ แต่ผู้กำลังเรียนในคณะนิเทศศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ เข้าพบอาจารย์ในสัดส่วนสูงเกือบเท่ากัน คือ ร้อยละ 74.77 และร้อยละ 74.05 สำหรับผู้เรียนคณะนิติศาสตร์ ซึ่งอาจจะค้นคว้าได้ด้วยตนเองและมีปัญหาการเรียนไม่มากนัก หรือแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับเพื่อนและรุ่นพี่ทำให้ไม่มีปัญหา จึงเข้าพบอาจารย์ในสัดส่วนน้อยกว่าคณะอื่น ๆ เป็นที่น่ายินดีว่านักศึกษา 9 ใน 10 คน **ใช้บริการห้องสมุด** แม้ความถี่ของการใช้บริการอาจแตกต่างกัน หรือการเข้าใช้บริการอาจไม่ได้เพื่อค้นคว้าหรือทำรายงาน ทำการบ้าน แต่นับได้ว่าห้องสมุดเป็นแหล่งที่นักศึกษาใช้บริการสัดส่วนสูงมาก **สถานบันเทิง**ที่นักศึกษาใช้เป็นประจำ คือ โรงภาพยนตร์ ซึ่งในแต่ละคณะมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน สัดส่วนการเข้าดูภาพยนตร์อาจไม่สูงมาก เป็นเพราะปัจจุบันมีวีดีโอ ดีวีดี ที่นักศึกษาอาจซื้อหรือ เช่า ไว้ดูเอง และถูกกว่าการเข้าดูภาพยนตร์ นอกจากนั้น**การท่องเที่ยว**ทางทะเล และเกาะยังเป็นสถานที่ ๆ นักศึกษาทุกคณะนิยมกันมาก และในสัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่นักศึกษาภาคค่ำมีสัดส่วนน้อยกว่าคณะอื่น ๆ คือมีเพียง ร้อยละ 61.36 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ค่อยมีเวลาท่องเที่ยว

ตารางที่ 8 กิจกรรมบางด้านที่นักศึกษาปฏิบัติในปีการศึกษา 2551 จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะ/ฝ่าย/วิทยาลัย	เรียนและทำงาน	รวมกลุ่มทำการบ้าน	พบอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน	การใช้บริการห้องสมุด	โรงภาพยนตร์เป็นสถานบันเทิงที่ไปประจำ	ทะเล/เกาะ เป็นสถานท่องเที่ยวเคยไปประจำ	จำนวนนักศึกษา
บัญชี	31.87	65.93	65.93	94.51	49.45	69.32	91
ภาคค่ำ	46.67	64.44	67.78	86.67	48.89	61.36	90
IT	16.98	67.92	71.07	93.08	51.57	78.29	159
นิติฯ	5.00	55.00	58.33	96.67	43.33	75.44	60
นิเทศฯ	16.32	70.50	74.77	87.89	51.05	78.97	190
บริหารฯ	9.54	68.70	74.05	96.56	53.82	78.80	262
นานาชาติ(นศ.ไทย)	13.33	60.00	76.67	86.67	53.33	72.41	30
วิศวกรรมฯ	13.16	77.63	68.42	93.42	36.84	63.89	76
ศิลปกรรมฯ	15.73	60.67	69.66	89.89	44.94	70.12	89
ศิลปศาสตร์ฯ	13.55	70.97	65.16	95.48	50.97	64.24	155
เศรษฐศาสตร์	5.00	60.00	67.50	92.50	45.00	76.92	40
รวม ร้อยละ	**16.75**	**67.47**	**70.05**	**92.75**	**49.60**	**72.72**	**-**
จำนวน	**208**	**838**	**870**	**1,152**	**616**	**866**	**1,242**

หมายเหตุ : [1] นักศึกษา 51 คนไม่เคยไปท่องเที่ยว

การเข้าร่วมชมรมต่างๆ และการพักผ่อนที่มีความหลากหลาย

กิจกรรมที่นักศึกษา**เข้าร่วมชมรม**ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าร่วมได้มีโอกาสพบและเข้าสังคมร่วมกัน ในสิ่งที่ต้องการทำกิจกรรมนั้น ๆ จากการสอบถามพบว่าร้อยละ 67.47 หรือ 838 คน โดยแยกเป็นชาย 327 คน หญิง 511 คน เข้าร่วมชมรมต่าง ๆ ตามความถนัดและความชอบทำกิจกรรมนั้น ๆ หรืออาจตามเพื่อน โดยในภาพรวมผู้เข้าร่วมชมรมชายและหญิงมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ชมรมค่ายอาสา ชุมชนอาสาพัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ เป็นชมรมที่ดึงดูดนักศึกษาทั้งชายและหญิงเข้าร่วมชมรมมากที่สุด อาจมีความแตกต่างกันบ้างในบางชมรม เช่น ชมรมกีฬา ฟุตบอล มวยสากล เทควันโด เทนนิส แบดมินตัน ชมรมดนตรี ศิลปการแสดง ชมรมคอมพิวเตอร์/หุ่นยนต์ นักศึกษาชายนิยมเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าหญิง แต่ชมรมศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ชมรมท่องเที่ยวไทย นักศึกษาหญิงนิยมและเข้าร่วมชมรมมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะชอบกิจกรรมดังกล่าวหรืออาจเชื่อมโยงกับวิชาที่เรียน เช่น ภาษา รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องฝึกซ้อมหนักเกินไป สำหรับผู้ที่ไม่เข้าร่วมชมรม ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีเวลาเพราะต้องทำงานหรือมีภาระทางครอบครัว (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การเข้าร่วมชมรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา จำแนกเพศและชมรมที่เข้าร่วม[1]

ชมรม	ชาย	หญิง	รวม
1. ค่ายอาสา ชุมชนอาสาพัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ	22.32	34.25	29.61
2. กีฬา ฟุตบอล เทควันโด เทนนิส แบดมินตัน มวยสากล ฯลฯ	19.57	14.50	16.49
3. ดนตรี/ดนตรีสากล ศิลปะการแสดง นาฏศิลป์ ร้องประสานเสียง	16.81	13.48	14.83
4. โลกสีเขียว อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงาน	9.79	9.00	9.31
5. ถ่ายภาพ ภาพยนตร์	10.09	7.42	8.50
6. ท่องเที่ยวไทย	5.52	8.22	7.20
7. ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม	9.17	5.48	6.92
8. คอมพิวเตอร์ ซอฟแวร์ หุ่นยนต์ วิทยุสมัครเล่น	5.81	7.05	6.36
9. อื่น ๆ[2]	0.92	0.60	0.78
รวม ร้อยละ	**100.00**	**100.00**	**100.00**
จำนวน	**327**	**511**	**838**

หมายเหตุ : [1] มีผู้ไม่เข้าร่วมชมรมใด ๆ 404 คน เป็นชาย 153 คน หญิง 251 คน

[2] อื่น ๆ ได้แก่ ประหยัดเงินตรา เพื่อนรักเพื่อน

ด้าน**การร่วมกิจกรรม** มีเหตุผลทั้งทางบวกและทางลบ เหตุผลเข้าร่วมกิจกรรม คือ เป็นประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ ร้อยละ 38.17 ทำให้ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ และพัฒนาตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เหตุผลนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์เวลาจบการศึกษาแล้ว และต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น นอกจากนั้นยังได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมด้วย สำหรับเหตุผลที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม คือ ส่วนหนึ่งคิดว่าไม่เกี่ยวกับการเรียน หรือเรียนหนักอยู่แล้วไม่มีเวลาทำกิจกรรม หรือเห็นว่าเสียเวลา ไม่ร่วมกิจกรรมก็เรียนรู้ได้ ร้อยละ 6.36 ระบุว่าไม่ร่วมกิจกรรม เพราะต้องการพักผ่อน (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 เหตุผลที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษา

เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ	เหตุผลที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ
1. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เพิ่มความรู้ ความสามารถให้ตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	38.17	1. คิดว่าไม่เกี่ยวกับการเรียน ไม่จำเป็น	24.86
2. ได้รับประสบการณ์	17.49	2. เรียนหนัก ไม่มีเวลาทำกิจกรรม	23.70
3. ทำให้ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ พัฒนาตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	12.35	3. กิจกรรมบางประเภทไม่น่าสนใจ เสียเวลา ไม่สนองความต้องการ	14.45
4. พบปะคนมากได้เพื่อนใหม่	11.60	4. แม้ไม่ร่วมกิจกรรมก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้	9.83
5. สนุก คลายเครียด	7.20	5. สามารถเรียนรู้จากภายนอกได้	8.09
6. ได้มีส่วนร่วมกันเพื่อน	6.92	5. ไม่ชอบกิจกรรม ไม่ชอบสถานที่มีคนมาก ๆ	8.09
7. การทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.21	6. ต้องการพักผ่อน	6.36
8. ชอบทำกิจกรรม เติมความสุขให้ชีวิต	2.06	7. เป็นแค่ส่วนหนึ่งของการเรียนรู้แต่ไม่สมบูรณ์	4.62
รวม ร้อยละ	**100.00**	**รวม ร้อยละ**	**100.00**
จำนวน	**1,069**	**จำนวน**	**173**

ด้าน**การพักผ่อน**ของนักศึกษา กิจกรรมที่นิยมทำเมื่อเวลาพักผ่อน และเป็นการผ่อนคลายความเครียด คือการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และวีดีโอ การพักผ่อนและสนุกสนานมากที่สุดของนักศึกษาชาย คือ การเล่นอินเตอร์เน็ต/เกม แต่นักศึกษาหญิงกลับนิยมฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์/วีดีโอ นักศึกษาชาย ร้อยละ 10.43 นิยมเล่นกีฬา เพราะถือว่าเป็นการพักผ่อนทำให้ร่างกายแข็งแรงมีเพียง

ร้อยละ 3.95 ของนักศึกษาหญิงที่ใช้เวลาการพักผ่อนโดยเล่นกีฬา การดูภาพยนตร์และฟังคอนเสิร์ต เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาชายและหญิงนิยมเวลาพักผ่อนในสัดส่วนใกล้เคียงกัน มีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อนจริง ๆ เช่น นอน ท่องเที่ยว เล่นดนตรี โทรศัพท์ เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชอบ และอุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 กิจกรรมที่นักศึกษาทำเวลาพักผ่อน จำแนกกิจกรรม และเพศ[1]

กิจกรรม	ชาย	หญิง	รวม
1. การฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์/วิดีโอ	24.44	31.56	28.69
2. การเล่นอินเตอร์เน็ต/เกม	29.36	25.19	26.88
3. การดูภาพยนตร์/คอนเสิร์ต	14.95	11.67	12.99
4. การเดินเล่นศูนย์การค้า	6.67	9.53	8.38
5. การพูดคุย/โทรศัพท์กับเพื่อน ๆ	6.00	9.29	7.96
6. การอ่านนิตยสาร/นิตยสารกีฬา	6.40	7.15	6.85
7. การเล่นกีฬา	10.43	3.95	6.56
8. อื่น ๆ[2]	1.75	1.66	1.69
รวม ร้อยละ	**100.00**	**100.00**	**100.00**
จำนวน	**2,234**	**3,317**	**5,551**

หมายเหตุ : [1] ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[2] อื่น ๆ ได้แก่ นอน (33 คน) เล่นดนตรี (8 คน) เล่นกับสัตว์เลี้ยง (16 คน) ทำการบ้าน (7 คน) ท่องเที่ยวต่างจังหวัด (9 คน) โทรศัพท์คุยกับพ่อแม่ (5 คน) ช่วยงานบ้าน ฝึกสมาธิ ทำอาหาร อ่านพระคัมภีร์ (16 คน)

ความสนใจของนักศึกษา

นักศึกษาอาจมีความสนใจแตกต่าง หรือคล้ายคลึงกันขึ้นกับปัจจัยหลายด้าน เช่น อุปนิสัยส่วนตัว เวลา ความชอบ ความขยัน งบประมาณที่ชอบ เป็นต้น เช่น การรวมกลุ่มทำการบ้าน การตั้งคำถามอาจารย์ เป็นต้น จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 78.82 ชอบทำการบ้านและติวกับเพื่อนๆ แต่มีเพียง ร้อยละ 55.07 มีความสนใจตั้งคำถามอาจารย์เสมอ เพราะต้องการความเข้าใจให้ชัดเจน (ตาราง 12)

มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการจัดตั้งชมรมต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมชมรมตามความสนใจ ความชอบหรือความถนัด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีชมรมต่างๆ ให้นักศึกษาได้เลือกที่จะ**เข้าร่วมชมรม** จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างพบว่า ร้อยละ 57.57 เข้าร่วมชมรม ส่วนที่เหลืออาจเป็นเพราะไม่มีเวลา ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมชมรมหรือต้องทำงานและเรียนด้วย

DPU

ความสนใจใน**การแต่งตัวตามแฟชั่น**ในภาพรวมมีเพียงร้อยละ 53.14 ในขณะที่ร้อยละ 91.14 สนใจเรื่อง**การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง** เพราะเห็นว่าเป็นผลกระทบกับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แต่เวลาซื้อของซึ่งรวมทั้งเสื้อผ้า เครื่องสำอาง อุปกรณ์กีฬา อาหาร เป็นต้น **สนใจราคา**ร้อยละ 70.77 เพราะถ้าแพงมักจะไม่ซื้อ และไม่สนใจกับยี่ห้อสินค้ามีชื่อเนื่องจากราคาแพง (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความสนใจของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ความสนใจ	ร้อยละ
จำนวน	**1,242**
ร้อยละ	**100.00**
1. ความสนใจทำการบ้านและติวกับกลุ่มเพื่อน	
มีความสนใจทำร่วมกับกลุ่มเพื่อน	78.82
ไม่มีความสนใจ ทำเองได้	21.18
2. ความสนใจตั้งคำถามกับอาจารย์เสมอ	
มีความสนใจตั้งคำถาม	55.07
ไม่มีความสนใจตั้งคำถาม	44.93
3. ความสนใจเข้าร่วมชมชมรมของมหาวิทยาลัย	
มีความสนใจเข้าร่วม	57.57
ไม่มีความสนใจเข้าร่วม	42.43
4. ความสนใจแต่งตัวตามแฟชั่น	
มีความสนใจตามแฟชั่น	53.14
ไม่มีความสนใจตามแฟชั่น	46.86
5. ความสนใจการเปลี่ยนแปลงการเมือง	
มีความสนใจการเปลี่ยนแปลง	91.14
ไม่มีความสนใจการเปลี่ยนแปลง	8.86
6. เวลาซื้อของสนใจราคามากกว่ายี่ห้อ	
มีความสนใจราคามากกว่า	70.77
ไม่มีความสนใจด้านราคา	29.23

DPU

ความสนใจของนักศึกษาในหัวข้อดังกล่าวข้างต้น เมื่อแยกตามคณะที่เรียน (ตารางที่ 13) พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ **สนใจทำการบ้านหรือติวเป็นกลุ่มกับเพื่อน** ในสัดส่วนสูงกว่าคณะอื่น ๆ คือ ร้อยละ 86.64 และ ร้อยละ 83.65 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม หรือการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ร่วมกัน แต่การสนใจตั้งคำถามกลับเป็นผู้เรียนภาคค่ำและ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี**สนใจเข้าร่วม**ชมรมสูงสุดคือ ร้อยละ 70.33 อาจเป็นเพราะบางชมรมมีความเชื่อมโยงกับสาขาวิชาที่เรียนหรืออาจเรียนเกี่ยวกับตัวเลขมากจึงต้องการผ่อนคลายโดยการเล่นกีฬา หรือมีรุ่นพี่ร่วมเป็นกรรมการชมรม และจูงใจให้เข้าร่วมชมรม เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีหากสามารถแบ่งและกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมของชมรม คณะที่มีผู้เรียนเข้าร่วมชมรมลำดับ**รอง**ลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 64.12 และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 61.29 **ด้านความสนใจแต่งตัวตามแฟชั่น** ผู้เรียนคณะนิเทศศาสตร์และคณะบัญชี มีความสนใจในสัดส่วนใกล้เคียงกันมากคือ ร้อยละ 60.53 และร้อยละ 59.34 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะผู้เรียนคณะบัญชีเห็นว่า การสนใจแต่งตัวตามแฟชั่น และเป็นคนทันสมัยเป็นทางออกทางหนึ่งของการลดความเครียดจากต้องเรียนตัวเลขมากๆ ซึ่งจากความเป็นจริงนักศึกษาและอาจารย์ที่เรียนคณะบัญชีมีความสดใส และสดชื่นมากกว่าเดิม สำหรับความสนใจ**การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง** นักศึกษาทุกคณะให้ความสนใจมาก โดยเฉพาะคณะบริหารธุรกิจและคณะบัญชี เมื่อเทียบกันระหว่างคณะต่างๆ ผู้เรียนคณะเศรษฐศาสตร์สนใจการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองน้อยที่สุด แต่ยังมีสัดส่วนสูงคือ ร้อยละ 85 เวลาซื้อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ให้ความสำคัญกับราคา ร้อยละ 76.77 และร้อยละ 76.40 ตามลำดับ รองลงมาคือ ผู้เรียนคณะเทคโนโลยีและสารสนเทศกับคณะเศรษฐศาสตร์ แต่ผู้เรียนภาคค่ำให้ความสนใจราคาน้อยกว่าคณะอื่นๆ อาจเป็นเพราะประมาณครึ่งของผู้เรียนทำงานแล้วและมีกำลังซื้อ จึงอาจสนใจความมีชื่อเสียงของสินค้าที่ซื้อประกอบกับราคาด้วย

ความสนใจของนักศึกษาในหัวข้อดังกล่าวข้างต้น เมื่อแยกตามคณะที่เรียน (ตารางที่ 13) พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ **สนใจทำการบ้านหรือติวเป็นกลุ่มกับเพื่อน** ในสัดส่วนสูงกว่าคณะอื่น ๆ คือ ร้อยละ 86.64 และ ร้อยละ 83.65 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม หรือการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ร่วมกัน แต่การสนใจตั้งคำถามกลับเป็นผู้เรียนภาคค่ำและ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี**สนใจเข้าร่วม**ชมรมสูงสุดคือ ร้อยละ 70.33 อาจเป็นเพราะบางชมรมมีความเชื่อมโยงกับสาขาวิชาที่เรียนหรืออาจเรียนเกี่ยวกับตัวเลขมากจึงต้องการผ่อนคลายโดยการเล่นกีฬา หรือมีรุ่นพี่ร่วมเป็นกรรมการชมรม และจูงใจให้เข้าร่วมชมรม เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีหากสามารถแบ่งและกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมของชมรม คณะที่มีผู้เรียนเข้าร่วมชมรมลำดับ**รอง**ลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 64.12 และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 61.29 **ด้านความสนใจแต่งตัวตามแฟชั่น** ผู้เรียนคณะนิเทศศาสตร์และคณะบัญชี มีความสนใจในสัดส่วนใกล้เคียงกันมากคือ ร้อยละ 60.53 และร้อยละ 59.34 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะผู้เรียนคณะบัญชีเห็นว่า การสนใจแต่งตัวตามแฟชั่น และเป็นคนทันสมัยเป็นทางออกทางหนึ่งของการลดความเครียดจากต้องเรียนตัวเลขมากๆ ซึ่งจากความเป็นจริงนักศึกษาและอาจารย์ที่เรียนคณะบัญชีมีความสดใส และสดชื่นมากกว่าเดิม สำหรับความสนใจ**การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง** นักศึกษาทุกคณะให้ความสนใจมาก โดยเฉพาะคณะบริหารธุรกิจและคณะบัญชี เมื่อเทียบกันระหว่างคณะต่างๆ ผู้เรียนคณะเศรษฐศาสตร์สนใจการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองน้อยที่สุด แต่ยังมีสัดส่วนสูงคือ ร้อยละ 85 เวลาซื้อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ให้ความสำคัญกับราคา ร้อยละ 76.77 และร้อยละ 76.40 ตามลำดับ รองลงมาคือ ผู้เรียนคณะเทคโนโลยีและสารสนเทศกับคณะเศรษฐศาสตร์ แต่ผู้เรียนภาคค่ำให้ความสนใจราคาน้อยกว่าคณะอื่นๆ อาจเป็นเพราะประมาณครึ่งของผู้เรียนทำงานแล้วและมีกำลังซื้อ จึงอาจสนใจความมีชื่อเสียงของสินค้าที่ซื้อประกอบกับราคาด้วย

ตารางที่ 13 ความสนใจด้านต่างๆ ของนักศึกษาปีการศึกษา 2551 จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะ/ฝ่าย/วิทยาลัย	สนใจทำการบ้าน ติวกับกลุ่มเพื่อน	สนใจตั้งคำถามอาจารย์เสมอ	ความสนใจเข้าร่วมชมรม	สนใจแต่งตัวตามแฟชั่น	สนใจการเปลี่ยนแปลงการเมือง	เวลาซื้อของสนใจราคา	จำนวนนักศึกษา
บัญชี	82.42	49.45	70.33	59.34	94.51	68.13	91
ภาคค่ำ	82.22	65.56	56.67	57.78	93.33	62.22	90
IT	83.65	60.38	57.23	47.80	88.05	75.47	159
นิติฯ	65.00	65.00	55.00	45.00	88.33	65.00	60
นิเทศฯ	75.26	56.84	56.84	60.53	86.84	63.68	190
บริหารฯ	86.64	51.91	64.12	54.20	95.04	72.90	262
นานาชาติ(นศ.ไทย)	73.33	60.00	33.33	43.33	93.33	63.33	30
วิศวกรรมฯ	89.47	56.58	44.74	46.05	90.79	71.05	76
ศิลปกรรมฯ	64.04	49.44	42.70	51.69	92.13	76.40	89
ศิลปศาสตร์ฯ	74.84	52.26	61.29	52.90	91.61	76.77	155
เศรษฐศาสตร์	62.50	37.50	57.50	45.00	85.00	75.00	40
รวม ร้อยละ	**78.82**	**55.07**	**57.57**	**53.14**	**91.14**	**70.77**	**-**
จำนวน	**979**	**684**	**715**	**660**	**1,132**	**879**	**1,242**

nac

ความเห็นด้านต่างๆ ที่มีทั้งแตกต่างและคล้ายคลึง

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีมุมมองความเห็นที่แตกต่างกันในบางกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีมุมมองกันคนละด้านตามความสนใจ (ตารางที่ 14) และกิจกรรมที่ทำอยู่ แต่ในขณะเดียวกันหลาย ๆ กลุ่มอาจมีทัศนคติคล้ายคลึงกัน จึงมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เช่น **ด้านการมีบัตรเครดิต** การกำหนดระเบียบการแต่งกาย ความเห็นด้านการสูบบุหรี่ การดื่มเหล้าและแอลกอฮอล์อื่น ๆ การส่งเสริมกีฬาหลีกเลี่ยงยาเสพติด ความประทับใจในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีเมื่อก่อนกับปัจจุบันยังเหมือนเดิม การแข่งขันด้านคุณภาพของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยมีความเห็นที่ทั้งแตกต่างและคล้ายคลึงกันคือ นักศึกษาระบุว่า จากความเป็นจริง **มีบัตรเครดิต** ร้อยละ 33.90 แต่กลับมีความเห็นว่าการมีบัตรเครดิตบ่งบอกฐานะเพียงร้อยละ 22.22 ที่เหลือไม่เห็นด้วย การที่มีความเห็นว่าบ่งบอกถึงฐานะน้อยกว่าสัดส่วนการมีบัตรเครดิตอาจเป็นเพราะเห็นว่าการมีบัตรเครดิตเป็นสิ่งที่จำเป็นสามารถใช้ได้เมื่อต้องการยามฉุกเฉิน และเป็นการอำนวยความสะดวกมากกว่า **ความเห็นด้วยด้านการกำหนดระเบียบการแต่งกายว่าเป็นสิ่งที่ดีนั้น** เป็นที่ประหลาดใจว่ามีสัดส่วนสูง ร้อยละ 88.08 ทั้ง ๆ ที่มีนักศึกษาแต่งกายไม่ถูกระเบียบมีจำนวนมากหรือพยายามแต่งกายหลีกเลี่ยงระเบียบที่กำหนดไว้โดยระบุว่าการแต่งการถูกระเบียบทำให้บุคลิกภาพดี เกิดความเป็นระเบียบ คนภายนอกชื่นชม ในขณะที่ร้อยละ 11.92 ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย โดยระบุว่า การแต่งกายไม่เกี่ยวกับคุณภาพ ไม่ควรจำกัดเสรีภาพการแต่งกาย แสดงว่าการกวดขันเรื่องการ แต่งกายถูกระเบียบที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าดีและสนับสนุน ดังนั้นความเห็นกับการปฏิบัติจริงอาจไม่ไปในทิศทางเดียวกันเสมอไป นักศึกษาส่วนหนึ่งเป็น**ผู้สูบบุหรี่** ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดที่สูบบุหรี่ไว้ให้ จากการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การสูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพและสิ้นเปลือง โดยมีผู้เห็นด้วยถึงร้อยละ 96.14 แต่ความเห็นกับการปฏิบัติจริงอาจไปคนละทิศทาง **การเล่นกีฬา**หากได้รับการส่งเสริมอาจทำให้**หลีกเลี่ยงยาเสพติด**ได้ มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 94.77 ที่เหลือร้อยละ 5.23 ไม่เห็นด้วย อาจคิดว่านักกีฬายังมีโอกาสติดยาได้ หากมีปัจจัยอื่นสนับสนุน มีนักศึกษาร้อยละ 85.10 แสดงความเห็นว่า**ความประทับใจที่ดี**ซึ่งมีต่อมหาวิทยาลัยยังคงเหมือนเดิม (เมื่อเทียบกับระยะแรกที่เข้ามาเรียน) **ด้านความสามารถในการแข่งขัน**ผู้มีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์สามารถแข่งขันคุณภาพกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้มีสัดส่วนสูง ร้อยละ 91.30 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ความเห็นของนักศึกษาด้านต่าง ๆ

ความเห็น	ร้อยละ
จำนวน	**1,242**
ร้อยละ	**100.00**
1. การมีบัตรเครดิตบ่งบอกฐานะ	
เห็นด้วย	22.22
ไม่เห็นด้วย	77.78
2. การกำหนดระเบียบการแต่งกายเป็นสิ่งดี	
เป็นสิ่งที่ดี	88.08
ไม่เป็นสิ่งที่ดี	11.92
3. การสูบบุหรี่ทำลายสุขภาพและสิ้นเปลือง	
เห็นด้วย	96.14
ไม่เห็นด้วย	3.86
4. การดื่มสุรา / แอลกอฮอล์	
ก่อให้เกิดปัญหาภายหลัง	96.13
ไม่ก่อให้เกิดปัญหาภายหลัง	3.87
5. การส่งเสริมกีฬาหลีกเลี่ยงยาเสพติดได้	
หลีกเลี่ยงได้	94.77
หลีกเลี่ยงไม่ได้	5.23
6. ยังคงประทับใจ มธบ. เหมือนเดิม	
ยังคงประทับใจ	85.10
ไม่ประทับใจ	14.90
7. มธบ. แข่งขันคุณภาพกับที่อื่นได้	
แข่งขันได้	91.30
แข่งขันไม่ได้	8.70

DPU

ความเห็นต่างๆ เมื่อจำแนกตามคณะ (ตารางที่ 15) พบว่า ผู้เรียนภาคค่ำซึ่งมีบัตรเครดิตสูงกว่าผู้เรียนคณะอื่นๆ (ร้อยละ 46.67) เพราะประมาณครึ่งหนึ่งมีงานทำแล้ว กลับเห็นว่า**การมีบัตรเครดิตบ่งบอกถึงฐานะ** เพียงร้อยละ 28.89 ในขณะที่ผู้เรียนคณะเศรษฐศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามมีบัตรเครดิตร้อยละ 35 เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวร้อยละ 32.50 แต่ผู้เรียนคณะบริหารธุรกิจมีบัตรเครดิตร้อยละ 38.55 เห็นว่าการมีบัตรเครดิตบ่งบอกถึงฐานะเพียงร้อยละ 24.05 ผู้เรียนภาคค่ำ

มีความเห็นว่า**การกำหนดระเบียบการแต่งกายเป็นสิ่งดี** ถึงร้อยละ 96.67 ตามด้วยคณะบัญชี ร้อยละ 94.51 ผู้ตอบแบบสอบถามคณะเทคโนโลยีและสารสนเทศ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ กับคณะศิลปกรรมศาสตร์ เห็นด้วยในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ผู้เรียนคณะนิติศาสตร์เห็นด้วยถึงร้อยละ 98.33 ว่าการสูบบุหรี่ทำลายสุขภาพ และสิ้นเปลือง ตามด้วยผู้เรียนคณะบริหารธุรกิจร้อยละ 97.33 ด้านการหลีกเลี่ยงยาเสพติดโดยส่งเสริมกีฬานั้น นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และนักศึกษาไทยวิทยาลัยนานาชาติ เห็นด้วยน้อยกว่าคณะอื่น ๆ คือ ร้อยละ 90 เท่านั้น สำหรับความประทับใจในมหาวิทยาลัยที่ยังคงมีเหมือนเดิม ผู้ตอบ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ยืนยันความเห็นนี้ถึงร้อยละ 90.32 ตามด้วยภาคค่ำและ ศิลปกรรมศาสตร์ เป็นที่น่ายินดีที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเห็นว่า**มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มี คุณภาพสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้** มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 91.30 ผู้เรียน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวถึงร้อยละ 98.06 โดยผู้เรียนภาคค่ำ เห็นด้วยในสัดส่วนสูงใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 96.67 ประเด็นที่น่าคิดคือ ทำอย่างไรผู้ที่ไม่เห็น สอดคล้องด้วยจะเข้าใจหรือมีข้อมูลชัดเจนมากขึ้นประกอบการแสดงความเห็น ในขณะที่ มหาวิทยาลัยอาจต้องพยายามปรับปรุงและเติมให้ส่วนที่หายไปให้เต็มโดยการพัฒนามหาวิทยาลัย พัฒนาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้มากกว่าเดิมด้วย

ความคิดเห็นที่นักศึกษาระบุว่า มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัย อื่นได้และไม่ได้** (ตารางที่ 16) มีเหตุผลดังนี้ สามารถแข่งขันได้โดยให้ความสำคัญด้านคุณภาพ ความรู้ความสามารถของผู้เรียน (ร้อยละ 3.86) ตามด้วยมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ มีชื่อเสียง ภาพลักษณ์ที่ดี ผู้สอนและบุคลากรมีความรู้ความสามารถ ร้อยละ 4.59 เห็นว่าแข่งได้แต่ควรพัฒนา วิชาการให้เข้มข้นกว่านี้ นอกจากนั้นยังมีส่วนหนึ่งที่เห็นว่า**การแข่งขันสามารถทำได้เฉพาะ บางคณะเพราะความเข้มแข็งแต่ละคณะไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นความจริง**เพราะบางคณะที่เปิดสอน นานแล้วย่อมมีสมรรถนะในการแข่งขันสูง แต่บางคณะเพิ่งเปิดสอนอาจต้องพัฒนาให้เข้มแข็งก่อน จึงจะแข่งขันได้ นอกจากนั้นจะแข่งได้เฉพาะกับมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกัน (ร้อยละ 3.35) สำหรับเหตุผลที่เห็นว่าแข่งขันไม่ได้นั้น กลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 8.70 เห็นว่าเพราะการเรียน การสอนยังไม่เข้มงวดพอ (ร้อยละ 22.22 ของผู้ไม่เห็นด้วย) ตามด้วยผู้เรียนยังด้อยคุณภาพกับ มหาวิทยาลัยยังหาจุดแข็งไม่ได้ ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 18.52) ผู้เรียนส่วนหนึ่งเห็นว่า มหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนนักศึกษา ทุนกีฬา ทุนเพื่อการประกวดน้อยเกินไป มีผู้เรียน ร้อยละ 11.11 เห็นว่าผู้สอน บุคลากรยังไม่ได้คุณภาพจึงยังแข่งขันไม่ได้ นอกจากนั้นยังระบุว่า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือประกอบการเรียน การสอน และการทดลองยังไม่เพียงพอ ขาดการเอาใจ ใส่จริงจัง จะเห็นได้ว่าแม้ผู้ที่ระบุว่าแข่งขันไม่ได้มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 8.70 ของผู้ตอบ แบบสอบถาม แต่เหตุผลที่แสดงให้เห็น**แม้จะเป็นเชิงลบแต่เป็นการสร้างสรรค์** ที่จะต้องได้รับการ พิจารณาปรับปรุง ชี้แจงเพื่อความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยต่อไป

ตารางที่ 15 ความเห็นของนักศึกษา ด้านต่างๆ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะ/ฝ่าย/วิทยาลัย	บัตรเครดิต		การแต่งกาย เป็นสิ่งดี	การสูบบุหรี่ ทำลายสุขภาพ/ สิ้นเปลือง	การส่งเสริมกีฬา หลีกเลี่ยง ยาเสพติดได้	ยังคง ประทับใจ มธบ. เหมือนเดิม	มธบ.แข่งขัน คุณภาพ กับที่อื่นได้	จำนวน นักศึกษา
	มีบัตรเครดิต	เห็นว่าการมีบัตร ฯ บ่งบอกฐานะ						
บัญชี	35.16	24.18	94.51	96.70	97.80	86.81	92.31	91
ภาคค่ำ	46.67	28.89	96.67	96.67	94.44	87.78	96.67	90
IT	27.04	17.61	91.19	96.85	96.85	84.28	92.45	159
นิติฯ	45.00	16.67	90.00	98.33	91.67	80.00	90.00	60
นิเทศฯ	35.26	25.26	84.21	95.26	90.00	85.79	84.74	190
บริหาร ฯ	38.55	24.05	88.93	97.33	97.71	86.64	92.75	262
นานาชาติ (นศ.ไทย)	33.33	13.33	80.00	100.00	90.00	80.00	83.33	30
วิศวกรรมฯ	31.58	17.11	82.89	97.36	93.42	67.11	88.16	76
ศิลปกรรมฯ	25.84	20.22	85.39	92.14	95.51	87.64	88.76	89
ศิลปศาสตร์ฯ	24.52	20.00	87.10	95.48	95.50	90.32	98.06	155
เศรษฐศาสตร์	35.00	32.50	77.50	90.00	92.50	85.00	87.50	40
รวม ร้อยละ	**33.90**	**22.22**	**88.08**	**96.14**	**94.77**	**85.10**	**91.30**	**-**
จำนวน	**421**	**276**	**1,094**	**1,194**	**1,177**	**1,057**	**1,134**	**1,242**

ตารางที่ 16 เหตุผลที่นักศึกษาเห็นว่าสามารถแข่งขันด้านคุณภาพทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยอื่น ได้ และไม่ได้

สาเหตุที่เห็นว่าแข่งขันได้	ร้อยละ	สาเหตุที่เห็นว่าแข่งขันไม่ได้	ร้อยละ
1. ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ	30.86	1. การเรียนการสอนยังไม่เข้มงวดพอ	22.22
2. มหาวิทยาลัยมีคุณภาพ ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ดี เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ	18.96	2. ผู้เรียนด้อยคุณภาพ	18.52
3. ผู้สอน บุคลากรมีความรู้ความสามารถ	15.43	2. มหาวิทยาลัยมีคุณภาพไม่ดีพอ ยังหาจุดแข็งไม่ได้	18.52
4. การเรียนการสอนมีคุณภาพ ก้าวหน้าทัดเทียมมหาวิทยาลัยอื่น	12.87	4. มหาวิทยาลัยสนับสนุนน้อยเกินไป เช่น การให้ทุนนักศึกษา ทุนกีฬา ประกวด	14.81
5. แข่งขันได้แต่ควรปรับปรุงเล็กน้อย เช่น วิชาการต้องเข้มข้นกว่านี้	4.59	5. ผู้สอน บุคลากรยังไม่ได้คุณภาพ	11.11
6. การประสบความสำเร็จจากการแข่งขันและรางวัลที่ได้รับมากมาย	3.79	6. วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือไม่เพียงพอ	7.41
7. มหาวิทยาลัยให้การส่งเสริม สนับสนุนที่ดี	3.62	6. ขาดการเอาจริงเอาจัง	7.41
8. แข่งได้เฉพาะบางคณะหรือเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกัน	3.35		
8. มหาวิทยาลัยมีความตั้งใจจริงในการแข่งขัน	3.35		
10. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ	3.17		
รวม ร้อยละ	**100.00**	**รวม ร้อยละ**	**100.00**
จำนวน	**1,134**	**จำนวน**	**108**

nac

จุดเด่นของมหาวิทยาลัยที่ทำให้ต้องการเข้ามาเรียน

นักศึกษาร้อยละ 86.15 ต่างตระหนักถึงจุดเด่นและความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่จัดตั้งและดำเนินการมาแล้ว 41 ปี โดยจุดเด่นด้านภูมิทัศน์สวยงาม บรรยากาศดี ร่มรื่น สะอาด ยังคงเป็นจุดเด่นอันดับแรก (ร้อยละ 42.88) ที่ทำให้ต้องการเข้ามาเรียน ตามด้วยคุณภาพการเรียนการสอนดีทันสมัย วิชาการดี การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ จุดเด่นด้านความมีชื่อเสียง คุณภาพของอาจารย์ บุคลากร การมีคณะและสาขาที่สนใจนับเป็นจุดเด่นอีกประการหนึ่ง รวมทั้งการเดินทางมาเรียนสะดวกสบาย ใกล้ที่พัก เป็นต้น เป็นเหตุจูงใจที่ทำให้ต้องการมาเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ (ตารางที่ 17) สำหรับความประทับใจจุดเด่นเหมือนเดิมมีความหลากหลายจากที่ต้องการเข้ามาเรียนต่างจากเดิมบ้างเล็กน้อย มีระบุว่าดีกว่าที่ติดตอนแรก และคิดว่าตัดสินใจถูกแล้วรวมทั้งชื่นชอบการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยด้วย

ตารางที่ 17 จุดเด่นของมหาวิทยาลัยที่ทำให้ต้องการเข้ามาเรียนและยังคงประทับใจเหมือนเดิม

จุดเด่นที่ทำให้ต้องการเข้ามาเรียน	ร้อยละ	จุดเด่นที่ยังคงประทับใจเหมือนเดิม	ร้อยละ
1. บรรยากาศดี ภูมิทัศน์สวยงาม ร่มรื่น สะอาด	42.88	1. ความร่มรื่น บรรยากาศความสะอาดทำให้ยังประทับใจ	65.19
2. การเรียนการสอนทันสมัย วิชาการดี มีคุณภาพความพร้อมด้านสื่อ คุณภาพมหาวิทยาลัยด้านวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ	23.27	2. ดีกว่าที่คิดไว้ ดีขึ้นเรื่อย ๆ มีคุณภาพ	18.76
3. ความมีชื่อเสียง บุคลากรและอาจารย์มีคุณภาพ มีคณะและสาขาที่สนใจหลายสาขา การเอาใจใส่ดูแล และกิจกรรมต่าง ๆ ดี	18.13	3. ตัดสินใจถูกที่เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ เชื่อมั่น เน้นธุรกิจ ผู้จบส่วนใหญ่มีงานทำ	4.64
4. การเดินทางสะดวกสบาย ใกล้บ้าน หรือที่พัก	7.94	4. การเรียนการสอนมีคุณภาพเหมือนเดิม อาจารย์มีคุณภาพ	4.44
5. การกีฬามีชื่อเสียง ค่าเทอมถูกกว่าบางมหาวิทยาลัย คิดว่าจบแล้วมีงานทำ น่าเรียน น่าสนใจ มีดาราเรียนด้วย	4.86	5. ประทับใจมหาวิทยาลัย อบอุ่น ชอบและรักมหาวิทยาลัยนี้	2.84
6. ตามเพื่อนและพี่มาเรียน มีพี่เรียนอยู่ที่นี่	1.31	6. ชอบการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	2.43
7. มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	1.24	7. ใกล้บ้าน เดินทางสะดวก	1.70
8. อื่น ๆ	0.37		
รวม ร้อยละ	**100.00**	**รวม ร้อยละ**	**100.00**
จำนวน	**1,070**	**จำนวน**	**1,057**

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ อบอุ่นดี เรียนไม่ค่อยยากถ้าตั้งใจ เป็นต้น

DPU

สำหรับความเห็นด้าน**ความภาคภูมิใจ**ของนักศึกษาที่เข้ามา**เรียนและใช้ชีวิตนักศึกษาใน**
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์นั้น เป็นที่น่ายินดีว่าผู้ตอบทุกคนให้คำตอบว่าภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งนี้ พร้อมเหตุผลคำตอบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าแม้จะมีความเห็นหลายด้านแตกต่างกัน แต่ความเห็นเรื่องความภาคภูมิใจมีจุดยืนเดียวกัน มีเหตุผลที่แตกต่างกันบ้าง แต่ทุกคนภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนี้ ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยพร้อมคุณภาพทางวิชาการ มีผู้รู้สึกภาคภูมิใจถึงร้อยละ 40.82 ผู้ตอบอีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่า การได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัยนี้ การเข้าร่วมกิจกรรม มิตรภาพที่ดี เป็นสิ่งประทับใจและภูมิใจ (ร้อยละ 21.18) ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนี้โดยยังไม่คิดไกลไปถึงการจบและรับปริญญา โดยอาจเป็นนักศึกษาระดับปีที่ 1 และปีที่ 2 ความอบอุ่นกับการดูแลเอาใจใส่ของมหาวิทยาลัย การได้เรียนในสาขาและคณะที่ชอบ หรือการได้สร้างชื่อเสียงจากการเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัย นับเป็นสิ่งที่ผู้ตอบภาคภูมิใจ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ความภาคภูมิใจที่เข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ความภาคภูมิใจ	ร้อยละ
1. ได้เรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน	40.82
2. การเข้าร่วมกิจกรรมคณะหรือมหาวิทยาลัย มิตรภาพที่ดีในสังคมมหาวิทยาลัย และการได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	21.18
3. การได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	14.01
4. การพบและเรียนกับอาจารย์ดี มีคุณภาพ	6.76
5. มั่นใจในความรู้ความสามารถ จบอย่างมีคุณภาพ	6.12
6. มีความสุข อบอุ่นกับการดูแลเอาใจใส่ของมหาวิทยาลัย	5.48
7. ได้เรียนในคณะและสาขาที่ชอบ ได้ประสบการณ์ชีวิต	3.95
8. การได้ร่วมสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย การเป็นผู้แทนไปแข่งขันต่าง ๆ	1.68
รวม ร้อยละ	**100.00**
จำนวน	**1,242**

DPU

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการวิจัย

การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปีการศึกษา 2551 โดยมีตัวอย่างที่ได้รับคำตอบกลับมา 1,242 ชุดหรือร้อยละ 95.54 ของแบบสอบถามที่สำรวจ แม้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดไม่ใหญ่มากนักเนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาการสำรวจที่สอบถามเมื่อสิ้นปีการศึกษา (ก่อนสอบไล่) เพื่อให้ได้ข้อมูลก่อนสิ้นปีการศึกษา 2551 จริง ผลการศึกษาจุดประกายให้เกิดการเรียนรู้หลายรูปแบบคือ

1. การใช้ชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากหลายภูมิภาค และส่วนกลาง คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล อายุและสาขาวิชาเรียนที่แตกต่างกัน มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันในบางด้าน ทั้งด้านการเรียน การใช้เวลาว่าง การพักผ่อน การเรียนและทำงาน ความสนใจเหตุการณ์บ้านเมือง แฟชั่น การเข้าร่วมชมรม การซื้อของ รวมทั้งความเห็นด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ความภาคภูมิใจและความประทับใจในมหาวิทยาลัย เป็นต้น ความเห็นที่แตกต่างอาจเป็นเพราะนักศึกษามีกิจกรรมและเรียนในสาขาที่ไม่เหมือนกัน ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับซึ่งเปรียบเสมือนตัวป้อนที่ทำให้เกิดกิจกรรม ความสนใจ และความเห็นอาจยังไม่ถูกต้องคลาดเคลื่อน หรือครบถ้วน ผู้ที่มีความเห็นคล้ายคลึงกันอาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารที่ได้รับถูกต้องและเพียงพอ รวมทั้งมีทัศนคติในแนวเดียวกันหรือการอยู่ในกลุ่มเพื่อนและชมรมเดียวกันอาจมีแนวคิดและทัศนคติเหมือนกัน

2. นักศึกษาส่วนหนึ่งเรียนและทำงานด้วย ความจำเป็นและข้อจำกัดด้านเวลาอาจทำให้ไม่สามารถร่วมชมรมและกิจกรรมต่างๆ ได้ ประกอบกับการทำงานทำให้ไม่เวลาโดยเฉพาะผู้เรียนภาคค่ำอาจมีมุมมองจากการได้ข่าวสารข้อมูลจากภายนอกประกอบด้วย

3. ความคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้างหรืออาจเป็นเชิงลบไม่ได้หมายถึงการต่อต้านหรือไม่พึงพอใจ แต่เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุง และสร้างสรรค์ให้กับมหาวิทยาลัยเพราะนักศึกษาทุกคนรักมหาวิทยาลัย มีส่วนหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบในคำถามปลายเปิดระบุชัดเจนว่า “รักมหาวิทยาลัย” ดังนั้นการแสดงออกของนักศึกษาในการให้ข้อมูลของคำถามปลายเปิด (ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ตอบและไม่เขียน) จึงเป็นสิ่งที่ดีและผู้ตอบต้องการให้มีการพัฒนาปรับปรุงจริง

4. ความมีชื่อเสียงและความภาคภูมิใจของนักศึกษาทุกคนที่ตอบว่าภาคภูมิใจทำให้เกิดความเห็นว่า ในสภาวะการแข่งขันสูงเช่นปัจจุบันหากพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างเข้มแข็ง เปิดการสอนหลากหลายวิชา (เช่น อาจมีด้านสถาปัตยกรรม) หรือสาขาที่เป็นที่ต้องการตลาดแรงงานเพื่อเป็นตัวเลือกมากขึ้นจะเป็นสิ่งดึงดูดให้มีผู้ต้องการเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้น โดยปรับวิกฤตให้เป็นโอกาสจะเป็นประโยชน์ยิ่ง

0206302

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยใช้รูปแบบการดำเนินชีวิต AIO ของ Plummer กับ Engel และคณะ ศึกษาลักษณะทั่วไป กิจกรรม ความสนใจ และความเห็นต่าง ๆ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้ตอบร้อยละ 95.54 ของขนาดตัวอย่าง 1,300 คน ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,242 คน กระจายตามสัดส่วนของนักศึกษาและชั้นปีที่เรียนในคณะต่าง ๆ การวิจัยนี้พบว่าผู้ตอบเป็นหญิงมากกว่าชาย อายุเฉลี่ยผู้ตอบคือ 21.20 ปี อาจค่อนข้างสูง เพราะรวมผู้เรียนต่อเนื่อง 2 ปี และผู้เรียนภาคค่ำด้วย ร้อยละ 59.90 กู้ยืมเงินเรียน อาชีพบิดาส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง สำหรับมารดา คือ ค้าขาย ผู้ตอบส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร รายได้ที่ได้รับจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ร้อยละ 35.66 อยู่ระหว่าง 3,000-5,000 บาท ต่อเดือน และร้อยละ 32.78 ได้เดือนละมากกว่า 7,000 บาท ซึ่งอาจรวมค่าหอพักเพราะมีภูมิลำเนาเดิมต่างจังหวัด และรวมรายได้จากการทำงานชั่วคราวของนักศึกษาด้วย โทรศัพท์มือถือนับเป็นปัจจัยสำคัญประการที่ 5 ของนักศึกษา โดยมีโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 97.26

ร้อยละ 16.75 ของกลุ่มตัวอย่างเรียนและทำงานไปด้วย โดยเป็นทั้งงานประจำและชั่วคราว มีการรวมกลุ่มทำการบ้าน ร้อยละ 67.47 นักศึกษามักเข้าพบอาจารย์เมื่อมีปัญหาในการเรียน โดยใช้บริการห้องสมุดถึงร้อยละ 92.75 ร้อยละ1.32 ของผู้มีมือถือระบุว่ามีมือถือ 3 เครื่อง ผู้มีมือถือร้อยละ 52.65 มีค่าใช้จ่ายเพื่อมือถือระหว่าง 200-500 บาท

ด้านความสนใจเข้าร่วมชมรมมีเพียงร้อยละ 57.57 และสนใจแต่งตัวตามแฟชั่นเพียงร้อยละ 53.14 นักศึกษาสนใจการเปลี่ยนแปลงการเมืองถึงร้อยละ 91.14 ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ดีเพราะทำให้รู้ทันเหตุการณ์บ้านเมือง เพราะมีผลกระทบถึงภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เวลาซื้อของให้ความสนใจในราคา คือใช้ความคิดว่าถูกหรือแพงมากกกว่าความมีชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์

นักศึกษามีบัตรเครดิตร้อยละ 33.90 แต่เพียงร้อยละ 22.22 เห็นว่าการมีบัตรเครดิตบ่งบอกถึงความมีฐานะ ด้านการกำหนดระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยนักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีถึงร้อยละ 88.08 ความประทับใจในมหาวิทยาลัยเมื่อแรกเข้ามาศึกษายังคงเหมือนเดิมกับปัจจุบันมีสูงถึงร้อยละ 85 นักศึกษาทุกคนมีความภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยที่กำลังเรียนอยู่ ในขณะที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ยังสามารถแข่งขันคุณภาพกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้ ร้อยละ91.30 สำหรับผู้ไม่เห็นด้วยระบุว่า เป็นเพียงบางคณะที่แข่งขันได้ เพราะความเข้มแข็งแต่ละคณะไม่เท่ากัน และเป็นการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีความภาคภูมิใจในการเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยนี้ ความภูมิใจมีทั้งด้านคุณภาพ ความมีชื่อเสียง ความอบอุ่นที่ได้รับ รวมทั้งการมีอาจารย์คุณภาพให้ความเป็นกันเอง และเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ไม่ยาก

ศูนย์สนเทศและหอสมุด
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวิจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งมีนักศึกษาจำนวนมาก เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ควรดำเนินการทุกปี เพราะรูปแบบการดำเนินชีวิตอาจเปลี่ยนแปลงขึ้นกับสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การศึกษาหากไม่มีข้อจำกัดด้านเวลามากนักอาจขยายขนาดตัวอย่างให้ครอบคลุมนักศึกษามากขึ้น อีกประการหนึ่งเนื่องจากปัจจุบันนี้มีโครงการเครือข่ายวิจัย "ประชาชื่น" ซึ่งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นแกนนำ หากมีการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของมหาวิทยาลัยอื่นประกอบด้วย จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

2. ควรมีการพัฒนาการให้และกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อความรู้ ความเข้าใจถูกต้องและชัดเจนอย่างต่อเนื่องแก่นักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เป็นวิธีการอีกด้านหนึ่งในการพัฒนานักศึกษานอกเหนือจากการเรียนการสอน

3. ควรพัฒนาคุณภาพอาจารย์ บุคลากร ทั้งด้านการเรียนการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การพัฒนาจิตสาธารณะ สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน และพัฒนาคุณภาพนักศึกษา อย่างจริงจัง เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยมีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและแข่งขันได้

4. พัฒนากิจกรรมต่าง ๆ และสาขาวิชาให้ทันสมัยและหลากหลายมากขึ้น เพื่อดึงดูดให้นักศึกษามีความต้องการเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้มากกว่าเดิมและเรียนจนจบ รวมทั้งประทับใจในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง มีความรักและภักดีกับมหาวิทยาลัยทั้งในขณะกำลังศึกษาและหลังจากจบการศึกษาแล้ว

5. การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นเป็นประโยชน์ยิ่ง โดยมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมและต่อเนื่อง

6. ควรสร้างและรักษาความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่มีกับมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านคุณภาพการเรียนการสอน คุณภาพบัณฑิต คุณภาพอาจารย์ ความมีชื่อเสียง ความอบอุ่นความเป็นกันเองของอาจารย์ และบุคลากรที่มีต่อนักศึกษา การส่งเสริมโครงการต่าง ๆ เช่น "สู่อ้อมกอด มธบ." และริเริ่มโครงการอื่น ๆ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างสมรรถนะในการแข่งขันด้านต่าง ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จุฑามาศ พาณิชย์รังสี. 2549. **รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของผู้หญิงที่มีต่อนิตยสารผู้หญิง.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดารา ทีปะปาล. 2542. เอกสารคำสอน "พฤติกรรมผู้บริโภค" ภาควิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรุงเทพมหานคร.

ธนาพงษ์ จันทร์ชอบ. 2546. **รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อสถานีข่าวโทรทัศน์เนชั่น ชาแนล ยูบีซี 8.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปกรณ์ สิทธิเลิศ. 2545. **รูปแบบการใช้ชีวิตวัยรุ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม นันทวัน รามเดชะ และนิตยา สุภาภรณ์. 2550. **การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.** รายงานการวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สถาบันวิจัยนโยบายและแผนอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

รุ่งฤดี ห่อนาค. 2541. **รูปแบบการดำเนินชีวิต การเปิดเพลงกับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากลของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์วิจัย. 2552. **เสวนาการวิจัยสถาบัน.** มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, มีนาคม.

ภาษาอังกฤษ

Engel, J.F., and Associates. 1993. **Consumer Behaviour.** 7th ed. Fort Worth : The Dryden Press.

Reimer, B. 1995. **Youth and Modern Lifestyle in Youth Culture in Late Modernity**, ed. Johan Fomas and Goran Bolin. London : Saga Publication.

Plummer, J.T. 1993. "The Concept and Application of Lifestyle Segmentation" in Engel, J.F. and Associates. 1993. **Consumer Behaviour.** 7th ed. Fort Worth : The Dryden Press.

ภาคผนวก

DPU

ภาคผนวก

ตารางที่ (ผ) 1 จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามคณะ อายุ และเพศ

คณะ	อายุ 18-20 ปี		อายุ 21-22 ปี		อายุมากกว่า22 ปี		รวม			เฉลี่ย		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	รวม	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
การบัญชี	1	4	6	53	4	23	11	80	91	22.97	35	20
ฝ่ายบริหารการศึกษาภาคค่ำ	1	1	4	19	30	35	35	55	90	24.73	35	20
เทคโนโลยีสารสนเทศ	36	44	24	37	12	6	72	87	159	20.86	30	18
นิติศาสตร์	18	31	5	4	1	1	24	36	60	19.62	24	18
นิเทศศาสตร์	27	62	34	45	16	6	77	113	190	20.73	26	18
บริหารธุรกิจ	25	70	45	93	12	17	82	180	262	21.06	29	18
วิทยาลัยนานาชาติ (นักศึกษาไทย)	5	7	8	4	4	2	17	13	30	21.00	25	18
วิศวกรรมศาสตร์	11	15	35	6	8	1	54	22	76	21.12	26	19
ศิลปกรรมศาสตร์	27	19	19	11	11	2	57	32	89	20.92	29	18
ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	20	69	12	40	3	11	35	120	155	20.29	25	18
เศรษฐศาสตร์	10	9	5	10	1	5	16	24	40	20.70	24	18
รวม	**181**	**331**	**197**	**322**	**102**	**109**	**480**	**762**	**1242**	**21.20**	**35**	**18**

หมายเหตุ : อายุเฉลี่ยชายคือ 21.49 ปี และอายุเฉลี่ยหญิงคือ 21.02 ปี

ตารางที่ (ผ) 2 ที่พักอาศัยปัจจุบันของนักศึกษาปริญญาตรี จำแนกคณะ

คณะ	บ้านพ่อแม่/ญาติ	หอพัก	บ้านเช่า	อื่น ๆ	รวม
การบัญชี	35.16	40.66	8.79	15.32	100.00 (91)
ฝ่ายบริหารการศึกษาภาคค่ำ	52.23	24.44	12.22	11.11	100.00 (90)
เทคโนโลยีสารสนเทศ	44.02	47.18	4.40	4.40	100.00 (159)
นิติศาสตร์	60.00	31.67	6.67	1.66	100.00 (60)
นิเทศศาสตร์	47.89	35.79	7.37	8.95	100.00 (190)
บริหารธุรกิจ	32.82	59.93	3.44	3.81	100.00 (262)
วิทยาลัยนานาชาติ (นักศึกษาไทย)	83.33	10.00	-	6.67	100.00 (30)
วิศวกรรมศาสตร์	27.63	52.63	11.84	7.90	100.00 (76)
ศิลปกรรมศาสตร์	56.18	30.34	8.99	4.49	100.00 (89)
ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	50.32	38.71	7.10	3.87	100.00 (155)
เศรษฐศาสตร์	27.50	67.50	2.50	2.50	100.00 (40)
รวม	**44.04**	**43.08**	**6.60**	**6.28**	**100.00 (1,242)**

ตารางที่ (ผ) 3 จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามคณะ และการมีโทรศัพท์มือถือ

คณะ	มีโทรศัพท์มือถือ	ไม่มีโทรศัพท์มือถือ	รวม
การบัญชี	89	2	91
ฝ่ายบริหารการศึกษาภาคค่ำ	89	1	90
เทคโนโลยีสารสนเทศ	155	4	159
นิติศาสตร์	59	1	60
นิเทศศาสตร์	183	7	190
บริหารธุรกิจ	257	5	262
วิทยาลัยนานาชาติ (นักศึกษาไทย)	28	2	30
วิศวกรรมศาสตร์	74	2	76
ศิลปกรรมศาสตร์	83	6	89
ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	153	2	155
เศรษฐศาสตร์	38	2	40
รวม ร้อยละ	**97.26**	**2.74**	**100.00**
จำนวน	**1208**	**34**	**1242**

แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ❐ และเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนดให้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

1. คณะ ..... ท่านกำลังเรียนปีที่ ..... สาขาวิชา .....
   ภาค .....
2. อายุ ..... ปี เพศ ❐ 1) ชาย ❐ 2) หญิง
3. ภูมิลำเนาเดิม (จังหวัด) .....
4. ท่านกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาหรือไม่ ❐ 1) กู้ ❐ 2) ไม่กู้
5. อาชีพของบิดา ..... มารดา ..... หรือผู้ปกครอง .....
6. ที่พักอาศัยของท่านในปัจจุบัน

   ❐ 1) บ้านพ่อแม่ ❐ 2) บ้านญาติ ❐ 3) หอพัก
   ❐ 4) บ้านเช่า ❐ 5) คอนโดมิเนียม ❐ 6) อื่น (ระบุ).....
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

   ❐ 1) น้อยกว่า 3,000 บาท ❐ 2) 3,000 – 5,000 บาท ❐ 3) 5,001 – 7,000 บาท
   ❐ 4) มากกว่า 7,000 บาท
8. ท่านเรียนและทำงานด้วย ❐ 1) เรียนและทำงาน ❐ 2) เรียนอย่างเดียว

   <u>หาก</u> ทำงานด้วยโปรดระบุประเภทงาน ..... รายได้/เดือน ..... บาท
9. ท่านมีโทรศัพท์มือถือหรือไม่ ❐ 1) มี ❐ 2) ไม่มี
10. <u>หาก</u> มีโทรศัพท์มือถือ ท่านมีจำนวน ..... เครื่อง ค่าใช้จ่ายเดือนละ ..... บาท

ส่วนที่ 2 : กิจกรรม

1. กีฬาที่ท่านเล่นประจำ ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ประเภท) .....
   .....
2. ใน 1 สัปดาห์ ท่านเข้าใช้บริการห้องสมุดเพียงใด

   ❐ 1) เป็นประจำทุกวัน ❐ 2) 5 – 6 วัน ❐ 3) 2 – 4 วัน
   ❐ 4) 1 วัน ❐ 5) ไม่เข้าเลย ❐ 6) ไม่แน่นอน
3. ท่านใช้เวลาพักผ่อนในการเรียน/ทำงานอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

   ❐ 1) ฟังวิทยุ ❐ 2) ดูโทรทัศน์/วิดีโอ ❐ 3) อ่านนิตยสาร/กีฬา ❐ 4) เล่นกีฬา
   ❐ 5) เล่น Internet ❐ 6) เล่นเกมส์ ❐ 7) โทรคุยกับเพื่อน ❐ 8) เดินเล่นศูนย์การค้า
   ❐ 9) ดูภาพยนตร์ ❐ 10) ดูคอนเสิร์ท ❐ 11) อื่นๆ (ระบุ) .....
4. ประเภทสินค้าที่ท่านชอปปิ้งเป็นประจำ ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ประเภท).....
   .....

DPU

5. ท่านชอบคุยปัญหาการเรียนกับเพื่อนเสมอ ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่

6. ท่านเป็นสมาชิกชมรมหรือสโมสรใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ชมรม) .....

.....

7. ท่านมักรวมกลุ่มทำการบ้านกับเพื่อนเสมอ ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่

<u>หาก</u> มีปัญหาในการเรียน ท่านจะเข้าพบอาจารย์ผู้สอน

❒ 1) ใช่ เพราะ .....

❒ 2) ไม่ใช่ เพราะ .....

8. สถานบันเทิงที่ท่านใช้บริการ <u>ประจำ</u> (ตอบเพียง 1 ข้อ)

❒ 1) โรงภาพยนตร์ ❒ 2) ร้านอาหารที่มีดนตรีฟัง ❒ 3) ร้านคาราโอเกะ

❒ 4) ตู้เกมส์ สวนสนุกตามห้างฯ ❒ 5) อื่น (ระบุ).....

9. สถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านเคยไปมากที่สุด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

❒ 1) ทะเล/เกาะ ❒ 2) ทางประวัติศาสตร์ ❒ 3) น้ำตก/ป่าเขา

❒ 4) ไม่เคยไปเลย ❒ 5) อื่น (ระบุ).....

10. สถานที่ที่ท่านมักนัดพบเพื่อน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

❒ 1) ห้างสรรพสินค้า ❒ 2) ร้านอาหารจานด่วน ❒ 3) ศูนย์อาหาร

❒ 4) หอพัก/อพาร์ทเมนท์เพื่อน ❒ 5) บริเวณสถานศึกษา ❒ 6) ร้านกาแฟ

❒ 7) ผับ/ดิสโก้เทค ❒ 8) อื่นๆ (ระบุ) .....

11. การเข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่สมบูรณ์

❒ 1) ใช่ เพราะ .....

❒ 2) ไม่ใช่ เพราะ.....

ส่วนที่ 3 : ความสนใจ

1. ท่านชอบใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่
2. เวลาซื้อของท่านสนใจราคามากกว่ายี่ห้อ ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่
3. ท่านสนใจเข้าร่วมชมรมมากกว่าอยู่คนเดียว ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่
4. การเรียน/การทำการบ้าน/การติววิชาที่เรียนร่วมกับกลุ่มเพื่อนๆ เป็นสิ่งที่ท่านให้ความสนใจพิเศษและปฏิบัติอยู่

❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่

5. การแต่งกายทันสมัยตามแฟชั่น (ทั้งชาย/หญิง) เป็นสิ่งที่ท่านให้ความสนใจอย่างมาก ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่
6. ท่านสนใจที่จะตั้งคำถามในวิชาที่เรียนกับอาจารย์ผู้สอนเสมอ

❒ 1) ใช่ เพราะ .....

❒ 2) ไม่ใช่ เพราะ .....

7. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องให้ความสนใจเพราะอาจส่งผลต่อการหางานทำของผู้จบการศึกษา ❒ 1) ใช่ ❒ 2) ไม่ใช่

DPU

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็น

1. ก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยมีจุดเด่นด้านใดทำให้ท่านต้องการเข้าเรียน

   1) .....

   2) .....

   3) .....

2. ปัจจุบันท่านยังคงประทับใจ และเห็นว่าจุดเด่นเหล่านั้นยังไม่เปลี่ยนแปลง

   ❒ 1) ยังไม่เปลี่ยนแปลง เพราะ .....

   ❒ 2) เปลี่ยนแปลงแล้ว เพราะ .....

3. การสูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพและทำให้สิ้นเปลือง ❒ 1) เห็นด้วย ❒ 2) ไม่เห็นด้วย

4. การดื่มสุราและเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์อื่นๆ มักก่อให้เกิดปัญหาภายหลัง เพราะ.....

   .....

5. การส่งเสริมการเล่นกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นวิธีการหนึ่งในการหลีกเลี่ยงปัญหายาเสพติด

   ❒ 1) เห็นด้วย ❒ 2) ไม่เห็นด้วย

6. ก) การมีบัตรเครดิตเป็นการบ่งบอกฐานะและความทันสมัย ❒ 1) เห็นด้วย ❒ 2) ไม่เห็นด้วย

   ข) ท่านมีบัตรเครดิตหรือไม่ ❒ 1) มี ❒ 2) ไม่มี

   <u>หาก</u> ไม่มี ท่านต้องการมีบัตรเครดิตหรือไม่ ❒ 1) ต้องการ ❒ 2) ไม่ต้องการ

7. ท่านคิดว่าการคบเพื่อนควรดูจาก (โปรดจัดลำดับ 3 ข้อ)

   ❒ 1) เรียนดี ❒ 2) นิสัยดี ❒ 3) ฐานะดี

   ❒ 4) นิสัยคล้ายกัน ❒ 5) อื่นๆ (ระบุ) .....

8. การที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กำหนดระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาชาย/หญิงให้ปฏิบัติตาม ท่านเห็นว่า

   ❒ 1) เป็นสิ่งที่ดี เพราะ .....

   ❒ 2) เป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะ .....

9. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของเรามีคุณภาพสามารถแข่งขันทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้

   ❒ 1) แข่งขันได้ เพราะ .....

   ❒ 2) แข่งขันไม่ได้ เพราะ .....

10. ความภาคภูมิใจของท่านที่เข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

    1) .....

    2) .....

ส่วนที่ 5 : ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

ขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

สถาบันวิจัยนโยบายและแผนอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

DPU

DRU

378.198
ย547ร
37B0206302
Title : รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
ศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์